

Kaj bomo pokazali na zagrebškem velesejmu

Jesenski zagrebški velesejem je po svoji tradiciji med največjimi takšnimi prireditvami na svetu. Nastop na tej prireditvi ni več samo reklamo-propagandnega značaja, temveč gospodarsko nujna stvar.

Zagrebški velesejem je postal mednarodno in medcelinsko srečanje za izmenjavo blaga za široko potrošnjo, pa tudi za reprodukcijo in razvoj industrije.

Sodelovanje našega podjetja na zagrebških velesejih je pogojeno s časom, ko se začne jesenska prodajna sezona in ko domači in tujci kupci že izbirajo assortiman za program prodaje v naslednjem poslovnem letu.

Assortiman pohištva, ki ga proizvajajo naše tovarne, je po oblikovni in kvalitetni plati dosegel velik sloves na tujih tržiščih, pa tudi v domovini. Zanimanje za pohištvo »BREST« naraste na domačem tržišču vzporedno z naraščanjem standarda in okusom potrošnikov.

Z našim pohištrom sodelujemo na vseh večjih razstavah in saloni pohištva v Evropi (Köln, Pariz, Milano, Leipzig itd.), prav tako pa tudi doma v Zagrebu, Beogradu in Ljubljani, kjer razstavljamo na specializiranih razstavah pohištva in pomembnejših sejmih.

V Zagrebu bomo od 11. do 21. septembra razstavljali poleg našega standardnega prodajnega programa pohištva tudi nekatere nove izdelke, da bi tako testirali tržišče, ugotovili želje in okus potrošnikov in trgovcev iz Jugoslavije, pa tudi predstavnike trgovine in proizvodnje iz tujine.

Razen dnevne sobe DANIELA, ki jo bomo tokrat razstavili v nekoliko izboljšani izvedbi (trosek z izvlečnim ležiščem), bomo seveda prikazali tudi popularno dnevno sobo FLORIDA, ki bo prav tako nekoliko izboljšana. Od novih izdelkov bomo prikazali še dve nekoliko bogatejši dnevni sobi, sobo ALEKSANDRA z vgrajenimi aparaturami »stereo« in blagajno ter nekoliko izpopolnjeno enodnevno sobo iz programa ABCD. Minogrede ne bo odveč poudariti, da je sestava garniture ABCD na letosnjem Salonu pohištva v Ljubljani dobila najvišje priznanje — »ZLATI SPOJ«.

Ker smo že znani proizvajalci stilnega pohištva (AERLY AMERICAN, MEDITERAN, SPANISH PROVINCIAL itd.), bomo razstavili kombinacijo salona y-70 in y-90, ki so ravno tako požele že mnogo priznanj na tržišču.

Ker nam dodeljen prostor na tem sejmu ne dovoljuje, da bi lahko pokazali celotni assortiman naše proizvodnje za domače in tije tržišče, ga bomo del razstavili pri nekaterih priznanih domačih trgovskih hišah.

Vsekakor bomo tudi na tej prireditvi prispevali k ugledu in popularizaciji pohištva BREST, istočasno pa nam bodo pripombe in

predlogi potrošnikov in trgovine novo napotilo za kvalitetno in oblikovno dopolnjevanje assortimenta.

Med zagrebškim velesejemom pričakujemo obiske tujih partnerjev (nekateri so že najavljeni), ki želijo še vnaprej sodelovati, mnogi pa se bodo prvič odločili za nakup našega pohištva.

Vse to priča, da sta bila izbira assortimenta in prehod na najvišjo kvaliteto pohištva v naši proizvodnji pravilno. Tudi v prihodnje si moramo prizadevati, da bo pohištvo BREST pojem kvalitete, mode in sodobne oblike.

F. Turk

II. strojna na svojem mestu

Rekonstrukcija kljub nekaterim zapletom teče v glavnem v rokih in tako kot je bilo določeno. Od 10. do 17. avgusta smo opravili rekonstrukcijo II. strojne delavnice, tako da je sposobna sprejeti nove stroje, ki bodo v glavnem prispeli septembra in v začetku oktobra. Do zdaj smo prejeli transportne naprave in robovno brusilko. Vsak stroj, ki ga bomo dobili, bomo takoj postavili na mesto, ki ga dolga tehnološki načrt. Prav zato smo morali sedanje premike napraviti še preden bomo dobili nove stroje. Tako bomo rešili vprašanje skladisčenja strojev in montaže bo tekla postopoma.

Delavci, ki pri rekonstrukciji niso sodelovali in so se po osmih dneh vrnili na delo, so se znašli v popolnoma drugačnem okolju kot so ga zapustili. Vse stroje so našli na drugih mestih, transportna sredstva (trakovi in preminice) so nova in neprimerno bolje delujejo kot so dosedanja. Prostori so opredeljeni. Ko bodo montirani še vsi drugi stroji in bo stekla linija, bo oddelek dobil popolnoma novo podobo.

Zdaj, ko smo zaključili že drugo etapo rekonstrukcije, je pred nami tretja. Na vrsti je površinska obdelava lesa. Prvega septembra moramo pričeti z mon-

tažo sušilnih kanalov oziroma celotne linije za lakiranje in luženje. Zato smo morali prestaviti pripravo površin v nove prostore, prestaviti kabine za brizganje laka in skladišče glasbenih omaric.

Domnevamo, da bo proga za lakiranje stekla med 15. in 20. septembrom. Potem bi morala proizvodnja steči že po novih napravah. Nekje do 10. septembra pa bo gotov drugi del objekta z izmenjavo ostrešja, zato bo mogo-

če že v septembri prestaviti furnirico v njene prostore. Če nam bo dopuščal čas, bomo to napravili koncem septembra, prav govorovo pa v začetku oktobra.

Ostane nam samo še obdelava površin, montaža in pakirna. Od tega, koliko časa se bomo zamudili z montažo proge za lakiranje, je odvisna tudi rekonstrukcija omenjenih oddelkov.

Če bo vse teklo po programih, bomo rekonstrukcijo končali oktobra. Le morebiti zapoznelo poslane stroje bomo montirali naknadno.

Do novega leta bo torej tehologija v celoti osvojena. V novem letu bomo torej pričeli z novimi kapacitetami v vseh njihovih zmogljivostih.

T. KEBE

Proizvodnja kljub rekonstrukciji nad planom Tovarna pohištva Martinjak

Samo indeks o presegu mesečnega plana z vrednostjo 102 še ne pove vsega. Prepričan sem, da bi bil ta odstotek znatno višji, če bi bilo rešeno vprašanje o kapacitetih sušilnic in pogojih dela v lakirnici.

Pri sušenju lesa v TP Martinjak je že dalj časa občutiti premajhno zmogljivost sušilnic. Posledice tega so:

— Ne moremo si ustvariti prepotrebne količine suhega lesa na zalogi pred strojno obdelavo;

— kvaliteta posušenega lesa je slaba in je v proizvodnji več škarta kot sicer.

Nove posledice tega se kažejo v nekompletaciji izdelka, daljšem ciklusu proizvodnje, nižjih stroških surovin in kasnitvi dobavnih rokov. Poprečna debelina bukovega lesa, ki ga predelujemo v proizvodnji, je za leto 1969 že 46,3 mm, čas sušenja te debeline pa je mnogo daljši, zahteva več pazljivosti in upoštevanje rezimskega sušenja. Večkrat je slišati na račun sušilnic v TPM očitke,

da niso polno izkoriscene, saj bi se dalo posušiti z njimi več. Ne zanikam tega. Inštruktorji nimajo ravno najboljših organizacijskih oblik pri vodenju sušilnic, saj jim ne morejo posvečati dovolj pozornosti. Pri tolikšnem assortimanu debelin v velikih količin lesa je potreba vzpostaviti samostojno delovno mesto sušilnicarja.

Nihče ni pripravljen reči, kako, s kakšnimi rezimi sušenja. V zadnjem času imamo težave tudi v lakirnici. Odstranitev grelcev zaradi rekonstrukcije je imela posledice pri samem lakiranju. Pričela se je pojavljati sivina, posebno ob slabem vremenu, ko se je povečala relativna vlažnost zraka. Ta je v nekaterih primerih dosegla celo 80 % in več. Tuji sredstvo proti meglejemu iz ZKI Domžale ni pomagalo dovolj. Bojimo se deževnih dni in nestrupno čakamo »odrešilne« sušilne kanale.

Nadaljevanje na 2. strani

Jedilnica ABCD programa

Iz vsebine:

- Kako je z nabavo strojev?
- Grafični in številčni rezultat gibanja poslovanja v letu 1969
- V novi strojni
- Gibanje osebnih dohodkov

Proizvodnja nad planom

Nadaljevanje s 1. strani

Klub doseženemu obsegu proizvodnje nismo izpolnili obveznosti do naših tujih kupcev. Delaveci v pripravi dela in v proizvodnji si še ne znajo pravilno razlagati rokov v pogodbi in s tem v zvezi besede »moramo«. Ne gre samo za izpolnjevanje naročil, temveč tudi za ustvarjanje odnosa in videza, da imamo industrijsko planirano proizvodnjo.

To še posebej velja za kupce, da katerih smo zainteresirani zaradi prodajnih cen in zaradi večjih pogodbenskih količin. S tem v zvezi naj povežem še kvaliteto izdelkov in poudarim, da si končna kontrola ne bi smela dopustiti izraza »naj bo«. Njena dolžnost je, da odločno reče: »ne«, če izdelki niso kvalitetni in ne ustreza zahtevam v pogodbi. Ločiti je treba kvaliteto od nekvalitete že v tovarni, saj od tega zavisi

kupčev odnos do proizvajalca in do kasnejših naročil.

Naj k doseženemu obsegu proizvodnje v mesecu juliju dodam še podatek, da smo v primerjavi z istim mesecem lani dosegli površje z indeksom 154. Rezultat je tudi posledica vse bolj obvezne kooperacije na področju ploskovnega, pa tudi masivnega pohištva. Tak način dela bo tudi vnaprej, saj so prav pred nami izdelki z večjo udeležbo furnirnih elementov. Specializacija posameznih dejavnosti zagotavlja večjo produktivnost in kvaliteto, vendar samo na podlagi ekonomsko upravičenih cen.

Realizacija proizvodnega plana v mesecu juliju naj bo samo spodbuda in merilo, da je mogoče tudi v nenormalnih pogojih rekonstrukcije doseči začrtano pot polletnega plana.

F. Štrukelj

Gradnja skladišča v Tovarni pohištva Cerknica

Tovarna pohištva Cerknica

Zelo smo lahko zadovoljni, da proizvodnja kljub rekonstrukciji dosegla rezultate, ki so jih zahtevali akcijski mesečni načrti. Ta podatek pa ni pobuda samo za TP Cerknica, ampak tudi za vse tiste člane kolektiva in izvajalce, ki uspešno delajo pri modernizaciji Tovarne pohištva Cerknica.

V juliju, v času največjih gradbenih del, smo v Tovarni pohištva proizvedli za 5.701.000 din. Če to vrednost primerjamo z junijsko ugotovimo, da smo v juliju dosegli za 966.000 din ali za 20% večjo vrednost proizvodnje. Ce pa primerjamo julijsko vrednost proizvodnje s preteklimi meseci letos, lahko ugotovimo, da smo samo v marcu in aprili dosegli večjo vrednost proizvodnje. V ostalih mesecih pa je bila vrednost proizvodnje nekoliko nižja:

Mesec	Proizvodnja	Bazni indeks	Verzni indeks
Januar	5.019.000	100	100
Februar	4.746.000	95	95
Marec	5.823.000	116	123
April	5.829.000	116	100
Maj	5.324.000	106	91
Junij	4.735.000	94	89
Julij	5.701.000	114	120
Skupaj:	37.177.000		

Razlike, do katerih pride v vrednosti proizvodnje posameznih mesecev, niso zaradi rekonstrukcije, pač pa zaradi različnega assortimenta, ki ga lahko delamo v posameznih mesecih. Velik vpliv na obseg proizvodnje imajo tudi izostanki. Upoštevati moramo, da je po letnem načrtu določeno intenzivno izkorisčanje dopustov v polletnih mesecih. Od skupnega števila dopustov — 13.632 dni — je bilo v juniju izkorisčenih 1685 dni ali 12%, v juliju pa 2.089 dni ali 15%. Zato so se znatno zmanjšale kapacitete urnega fonda in sicer samo v juniju in ju-

Kako je z nabavo strojev?

Bliža se jesen in z njo tudi zaključek rekonstrukcije gradbenih objektov. V Cerknici smo zgradili nov objekt I. strojne in sušilnice, rekonstruirali klejarno, sedaj prekrivajo pred II. strojno, v zaključni fazi so gradbena dela nove kotlovnice. Tovarna v Martinjaku je z nadzidavo dobila popolnoma nov videz. Vse sedaj čaka na dodatno opremo. Tehnologija, prijetena novim dimenzijam, je zahtevala izpopolnitve strojnega parka. Zato bomo letos nabavili okoli 80 strojev in naprav za potrebe naših tovarn. In kako daleč smo sedaj s to nabavo?

Dobra četrtina strojev je že pri nas. Izmed njih bi posebej omenili sušilni kanal za TPC z vso opremo za linijo površinske obdelave in sušilni kanal za TPM. Pričetek montaže v obeh poslovnih enotah je ob koncu tega meseca.

Prav tako smo razen furnirskih škarji dobili tudi že za furnirnico v TPC.

V Tovarni ivernih plošč priključujejo novi sušilnik, pa tudi napravo za iznašanje iverja.

Dobili smo tudi že parni kotel za cerniške tovarne. Poleg tega je prispelo še nekaj drugih strojev, ki smo jih že vključili v

proizvodnjo ali pa čakajo na zaključek gradbenih del.

Tudi dobaviteli so nas obvestili, da so odpolali naslednjo četrtino strojev, ki jih pričakujemo prav v teh dneh. Tudi ostale stroje bodo odpolali še v tem mesecu ali v prvih dneh septembra.

Seveda, kakor je že skoraj pravilo, tudi pri dobavah strojev ne gre brez težav in zaksnitve.

Letošnja močna konjuktura, ki vrlada na evropskem tržišču, se dočlene zaloge materialov nujno potrebuje. Z vidika ekonomičnosti in rentabilnosti poslovanja pa tem, da so zaloge čim manjše.

Dobavne roke so nam podaljšali: firma SCHMID za podajalne naprave pri kalibrirki ter firma HOMAG za robovno furnirko. Kasni dobava stiskalnice od firme FRIZ. Tudi firma SCHWABEDESEN se ne bo držala dogovorenega roka za razrezovalki. Vsa prizadevanja in posredovanja pri teh dobaviteljih so bila zaman.

Pri vseh firmah so podobno odgovorili: Delamo s polno zmagljivostjo, imamo težave s kooperantom. Prosimo za razumevanje. Tem dobaviteljem smo znowa prikazali položaj v katerega smo zašli zaradi kasnitve dobave in v to akcijo vključili tudi našega tujega partnerja.

Vendar je zaradi že omenjene

Grafični in številčni rezultat gibanja poslovanja v letu 1969

V prejšnji številki Brestovega obzornika smo objavili pregled planških rezultatov za II. polletje 1969. leta. V tem kratkem sestavku dajemo številčni prikaz o gibanju poslovnih rezultatov.

V 10 tisoč N din

	Ocena 1969	Indeks (1968 = 100)
Proizvodnja	12.035	126
Prodaja	11.615	132
Izvoz v \$	4.616.000	136

Že sama primerjava indeksov nam pokaže, da je tempo rasti poslovnega rezultata v letu 1969 izredno hiter, kljub problematiki, ki se pojavi z modernizacijo in rekonstrukcijo.

Ce pa primerjamo leto 1967 kot bazno (1967 = 100), potem dobimo naslednje indekse o rasti poslovnega rezultata.

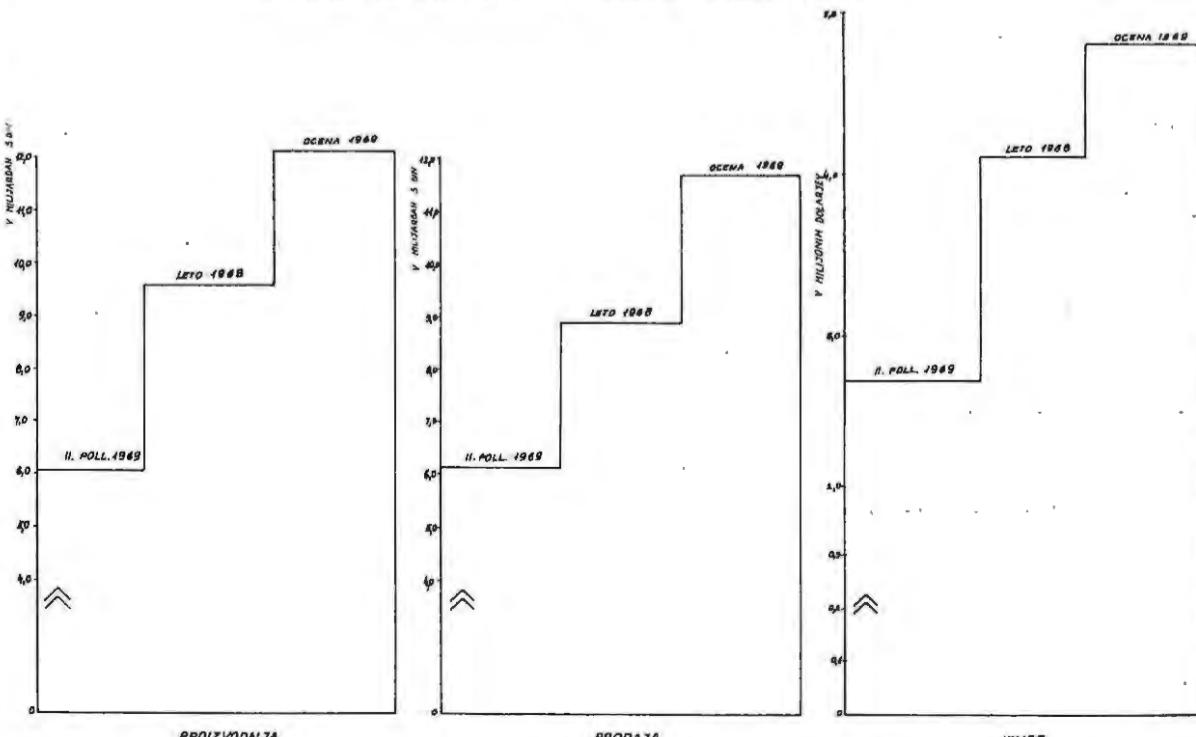
Indeks

Proizvodnja	166
Prodaja	170
Izvoz	174

Te primerjave nam povedo, da se je podjetje uspešno vključilo v tržna dogajanja in da uspešno angažira razpoložljive kapacitete. Tendenco rasti je zelo pregledno videti v naslednjih grafičnih prikazih.

B. Mišič

PRIMERJAVA GIBANJA OSNOVNIH KATEGORIJ PODJETJA BREST'

konjukturi upanje na uspeh zelo majhno.

Lahko pa se nadejamo, da bo večina strojev in naprav dobavljnih do konca septembra, kar bo še vedno v okviru časa, postavljenega z akcijskim načrtom.

A. Markovič

Skladišča na Iverki bo treba povečati

Skladišča so pravzaprav neprovadni del tovarniških objektov. Namenjena so za vskladiščenje osnovnih in pomožnih materialov, ki jih v proizvodnji rabimo za krajši ali daljši čas. Za normalno delo v proizvodnji so dočlene zaloge materialov nujno potrebne. Z vidika ekonomičnosti in rentabilnosti poslovanja pa tem, da želimo za manipulacijo s stranskim viličjem.

Novo skladišče plošč bo v podaljšku sedanjega razreza plošč (prizidek na Iverki) in sedanjega skladišča Iverki, ki jih proizvaja TIP. Raztezalo se bo proti potoku Cerkniščica v dolžini 40 metrov. Skladišče bo namenjeno za vskladiščenje okrog 1900 kub. metrov.

Za osnovno izračuna prej omenjene količine smo vzel dosedanje maksimalne in minimalne zaloge, upoštevajoč pri tem povečanje obsega proizvodnje tako v TPC in v TIP. Poleg prostora za zaloge je predviden tudi prostor za manipulacijo s stranskim viličjem.

b) Povečanje prostora za sortiranje plošč po debelinah. Plošče bodo zlagali okrog 4 m visoko.

c) Prostor za razkladanje in naklanjanje plošč. Kamion bo zapejal lahko v samo skladišče.

Graditev novega skladišča plošč so narekovale naslednje potrebe:

a) Postrojenje za razrezovanje plošč v prizideku na Iverki bo potrebovalo znatno večji prostor kot smo prvotno mislili.

b) Masivne obrobe (nalimki) bo treba zaenkrat lepit na plošče še vedno ročno. Sedanji postopek lepljenja zahteva večji prostor za sami delo, pa tudi prostor za vskladiščenje takih plošč pred egaliziranjem (sušenje lepila).

c) Postrojenje za kalibriranje plošč, ki bo v sedanjem skladišču plošč na Iverki, prav tako zahteva znatno večji prostor kot smo prvotno mislili.

d) Kapacitete razreza plošč in brušenja plošč bodo omogočale, da bomo postopno začeli s pridajo že formatiziranih elementov. Taki elementi pa zahtevajo za vskladiščenje več prostora kot ustrezne nerazrezane plošče.

Menimo, da bo z gradnjo novega skladišča plošč rešen velik problem za TPC in za TIP. Lokacija skladišča pa bo omogočila najtegnejšo tehnološko povezavo skladišča z oddelki za razrez in brušenje plošč. D. Mazij

V NOVI STROJNÍ

Ce je II. strojna (novega imena strokovnjaki klub prizadevanju čez poletje še niso bili našli) res srce tovarne, bo treba še ugotoviti, čeprav smo bili doslej vsi več ali manj prepričani, da je temu res tako. Vse kaže, da v prihodnje v opredelenosti ne bo več takih razlik med enotami, saj bo imela vsaka izmed njih sodobno strojno opremo s proizvodnimi stroji, transportom itd. Prav velika razlika v opredelenosti je vse doslej dala II. strojni prvenstvo in ustvarila takšno mnenje. Ni moja naloga, pisati o tem, hočem le povedati, da je vsak član na tej veliki tehnološki poti drug drugemu potreben in bi brez enega zastalo vse. II. strojna bo po obsegu še naprej ostala največja in prvenstvo ne bo hitro izgubila, saj njene korenine segajo več kot dvajset let nazaj, v strojno mižarno še iz časov proizvodnje barak.

Inž. Tone Bavdek, šef proizvodnje, mi je ob obisku dejal: »Zapišite, da je proizvodnja v rekonstruirani II. strojni stekla pol ure zatem, ko so delavci našli stroje na povsem drugih mestih.

Želim, da bi proizvodnja tekla tako, kot je zamišljeno. Računamo, da bodo plošče po debelini res enake in da ne bodo zvite. Upam, da novih brusilk ne bomo takoj počasi vtekalvi v proizvodnjo, kot smo počeli to s Cartenovimi brusilkami.«

Ko sem še tiščal vanj z vprašanjem, je razgovor razširil na primer stroja za luženje. »Kar poglejte, kako je s strojem za luženje,« je reklo. »Tam je jasno videti, da skoraj ni več osebnega vpliva na kvaliteto luženja, istočasno pa se očitno odraža kvalita prej pripravljene plošče. Pa še nekaj je reklo, potem, ko sem še drezal: »Hiša bo pokrita danes, če bo vedro.«

Ana Šustar, brusilka na pašovki, ni posebno zadovoljna s prestavljivijo. Pravi, da ima sedaj manj svetlobe in se ji zdi, kot bi stroj postavili na glavo. Toda delo teče. »Samo, da bi šlo tudi naprej takoj,« je pristavila.

Miro Horvat, inštruktor II. strojne, je dejal: »Razen robovne brusilke drugih strojev še nismo dobili. Stroje, ki jih bomo dobili poznamo, o nekaterih novih pa smo slišali na predavanjih. Priti jih mora še precej. Potem bo sedva manj prostora kot ga imamo sedaj. Pri montaži bomo morali sodelovati tudi mi, kajti od monterjev se bomo marsičesa naučili. Najbolj me skrbi debelina plošč in krivljenje le-teh. Ce bomo odpravili to, bo najhujši problem mimo.«

Na vprašanje, kako bo s številom delavcev v enoti po rekonstrukciji, je odgovoril: »Upam, da tretje izmene ne bo več. Te se delavci najbolj boje. Verjetno pa bo le 10 do 15 delavcev preveč. Zanje bomo našli nova delovna mesta v drugih enotah. Rekonstrukcija pač zahteva tudi to.«

Ko sva nadaljevala z razgovorom, mi je še povedal:

»V zadnjih dveh mesecih plana ne dosegamo v celoti. Temu

je vzrok premajhen dotok plošč iz klejarnje, ki je bila najdalj v rekonstrukciji.«

Na vprašanje, kako je s strokovnostjo delavcev, je odgovoril:

»Strokovno delo obvladujemo, vendar je komaj 60 % takih, ki so res strokovni delavci, medtem ko je 40 % takih, ki jim je zaslužek važnejši kot kvaliteta in dobro delo. Seveda je z le-timi največ dela, najbolj jih je potrebno nadzorovati. Svoje napake morajo delavci popravljati sami, brez plačila, to pa je najtežje.«

In disciplina? »Delovna disciplina ni najboljša. Predvsem v zadnjem času je popustila. Vzroke je treba iskati predvsem v vročini poletnih dni, delno pa tudi v rekonstrukciji. Žalostno pa je, da je mnogo takih, ki so že prišli nedisciplinirani. To velja predvsem za mlade delavce.«

Kako pa osebni dohodki? »Večjih problemov ni. Edino kočljivo vprašanje je ocena glavnih in pomembnih delavcev pri strojih. Razlika je prevelika. Prvi skrbijo za stroje, pomočniki pa morajo gledati na kvaliteto.«

Odpravil sem se dalje po II. strojni in obiskal vrsto znanih in neznanih delavcev, ki so pridno opravljali delovne operacije. Sredi prahu sem našel Jožeta Boršnika. Kadilo se je kot bi spuščali umetno meglo. Temu je bila vzrok slaba ventilacija pri strojih za razrez plošč po dolžini in širini. Res čudno: zakaj vedno vleče premalo; nikoli še nisem slišal, da vleče preveč.«

Zdelo se je, kot da Boršnika to ni motilo. Seveda ga je, pa se ni pritoževal. Najhuje ga je prizadejal zid pred klejarno in II. strojno. »Zid me ovira, da ne morem obračati plošč. Stroj bi morali pomakniti vsaj za pol metra naprej. Na zidu vidite, kako plošče odbijajo omet. Na to so premalo misili.«

Na vprašanje, kako gleda na odsesovalne naprave okrog raz-

rezovalnih strojev, je odgovoril: »Dolgo tako ne bo trajalo.«

Med tem ko sem se mudil v II. strojni, sem pokukal še v prostor tako imenovane temperirnice. Res, skoraj sem dobil temperaturo, ko sem videl nered v tem prostoru. Vsi zložaji, ki tja niti ne sodijo, so razmajani ali raztreseni. Letve so prevrnjene in razmetane. Bilo je tako kot bi bila na obisku tuška vojska iz preteklih stoletij. Lepa, nova, svetla zgradba pa polna nereda. Kdo je odgovoren za to? Ali ni dovolj razmetano okrog tovarne? In verjemite — rekonstrukcija ni zato prav nič kriva.

Jože Žnidaršič pravi, da so njegov rezkar prestavili za tri metre više. Zelo je zadovoljen z ureditvijo delovnega mesta. Pravi, da je sedaj udobnejše. Vse je na traku, nič več ni treba vlačiti stojke. »Laže je delati in več se bo naredilo,« pravi Žnidaršič. »Da bi le tako ostalo, da bi bilo dovolj dela!«

Besa Nimac dela na brusilki že šest let. Z delom je zadovoljna. »Teško bi zapustila to delovno mesto,« je rekla potem, ko sva govorila o rekonstrukciji oddelka, ki jo pozna iz predavanj v enoti. Ko sem jo vprašal, česa si najbolj želi, mi je dejala: »Želim, da bi imela lepo majhno hišico. Letos bosta z možem, ki je zaposlen na bazenski žagi, začela graditi.«

Stane Zakrajšek je glavni delavec na robovni furnirki HOMAG. Pravi, da stroj dobro dela. Vse polno avtomatike je v njem. Stroj je v delu vse tri izmene. Pravi, da je njegova napaka v tem, da se najraje pokvari ob ponedeljkih.

Ob delovnem razpoloženju, ki sem ga videl ko sem hodil po II. strojni, res ni težko verjeti besedam Mira Horvata, ki je dejal, da se bo obseg proizvodnje z novimi stroji povečal za več kot 80 %.«

D. Trolovšek

Nabava novih tovornih avtomobilov

Letos smo napravili posebne analize, da bi primerjali cene za prevozne usluge lastnega in zunanjega prevoza. Ugotovili smo, da so cene lastnega transporta tudi do 40 % nižje v primerjavi s cenami transportnih podjetij. Zato smo morali analizirati možnosti lastnega transporta, zlasti še, ker se je povečal obseg proizvodnje in prodaje. Ob tem pa imamo premalo transportnih sredstev, ki bi omogočila hiter, kvalitetni in cenjen prevoz. Prednosti lastnega prevoza so:

- cenejši prevozni stroški,
- ažurno terminiranje prevozov,
- večja kvaliteta in odgovornost za prevoze,
- vsklajena povezava med prevozi izdelkov in v povratnih vožnjah prevoza materiala, —

— pritisk na cene zunanjih prevoznikov, ki v pogojih monopolnega položaja dvigujejo cene.

Sedanje lastne prevozne zmogljivosti (39 ton nosilnosti) so premajhne in bo potrebnih še najmanj 15 ton koristne nosilnosti.

Izkazuje, ki jih imajo sorodna podjetja, dajejo prednost vozilom manjše tonaze, največ do 5 ton koristne nosilnosti. To pogojujejo tudi značilnosti pri prevozu pohištva (dostava na dom, večkratna razkladanja), hitrejši prevoz, velik radius gibanja vozil, nižji stroški prevoza na enoto, življenska doba vozil od 5 do 7 let (približno 200.000 do 300.000 prevoženih kilometrov).

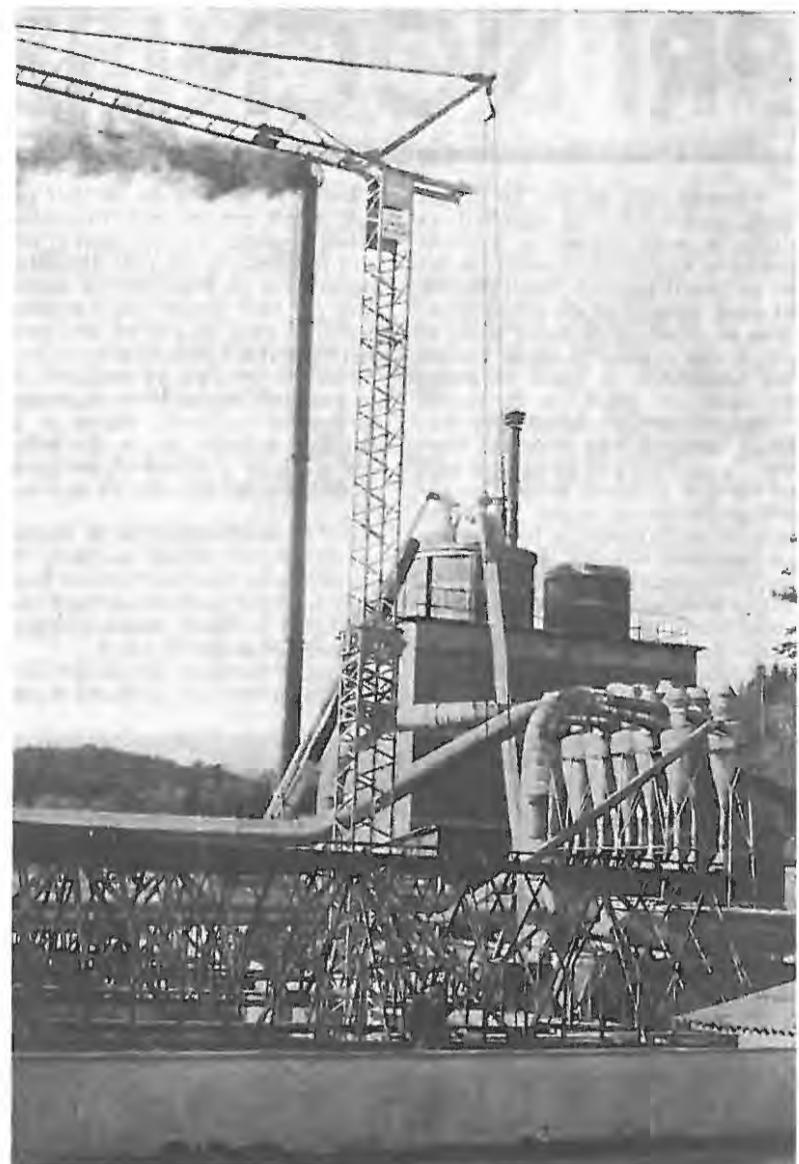
Nakup vozil nam bo omogočila razlika v cenah lastnega in zunanjega transporta, ki znaša približno 200 mil. S din (za tolikšen znesek je cenejši lastni transport). Z drugimi besedami, investicija v lastnem avtoparku je zelo rentabilna naložba, saj bi se nabava avtomobilov do vrednosti 20 mil. S din izplačala posredno že v enem letu.

Podjetje je na sekretariatu za zunanjo trgovino zahtevalo odobritev za uvoz enega tovornega avtomobila, vendar je zvezna administracija odgovorila negativno. Iskanje drugih rešitev pa pomeni dražji nakup za najmanj 20 %. Poleg tega pa nabavljeni avtomobili funkcionalno ne bi povsem ustrezali našim potrebam. Prav zato se sedaj dogovarjam z domaćimi partnerji za nakup avtomobilov, ki bodo vsaj delno omogočili vse prej naštete ugodnosti, ki jih nudi lastni transport.

B. Mišić

V oddelku razreza plošč

Pogled na gradbišče v Tovarni pohištva Cerknica

Gibanje osebnih dohodkov

Za primerjavo naj omenimo še gibanje osebnih dohodkov v lesni industriji Slovenije:

v N din

1. Leto 1968	875
2. Leto 1969 (I.—V.)	921
3. Indeks	105

Iz te primerjave je videti, da so osebni dohodki na Brestu načrščali hitreje kot v ostali lesni industriji SR Slovenije. Živiljenjski stroški so od januarja do junija letos v Sloveniji narasli za indeks 108,9 kar pomeni, da so osebni dohodki delavcev na Brestu narasli za indeks 105. Torej se je standard zaposlenih na Brestu povečal. Z osebnimi dohodki na zaposlenega pa se Brest uvršča v sam vrh slovenske lesne industrije.

B. Mišić

IZ DELA FINANČNO-PLANSKEGA TEAMA

Finančno planski team je strokovni organ, ki razpravlja o problematičkih s finančno-plansko področja v podjetju in po poslovnih enotah ter išče najboljše poti do doseganja najugodnejših rezultatov v našem poslovanju.

Na zadnjem sestanku finančno-planskega teama so razpravljali s metodah obračunavanja proizvodnih nalogov, o uporabi sodobnih metod pri obračunavanju stroškov in njihovi uporabi v Brestu praksi.

Menimo, da je to najboljša oblika za pretresanje strokovnih vprašanj. Širši krog strokovnih delavcev gotovo najbolj kvalitetno obdelava določeno strokovno vprašanje (metoda, variante obravnav itd.). Taka obdelava je poročilo za uspešno moderniziranje metod pri obračunavanju proizvodnega procesa. Z modernizacijo in povečevanjem proizvodnje se namreč nujno pojavljajo dodatne obremenitve v evidencah in obračunih. Samo nenehno izobraževanje strokovnih kadrov (s takimi in podobnimi oblikami izobraževanja) bo omogočilo uvajanje sodobnih metod pri obračunavanju, metod, ki bodo omogočile ažurno vodenje in obvladovanje stroškov poslovnega procesa.

Prav tako je mogoče v takšni skupini najhitreje rešiti najbolj težavno vprašanje o komunikacijskih poteh evidenc in obračunov na relaciji knjigovodstva poslovnih enot — zainteresirane službe. S tem se dejansko spremeni miselnost računskih kadrov v podjetju, ki se od navadnih evidencičarjev in zapisovalcev spreminja v analitike in programerje optimalnega procesa.

B. Mišić

Sprejem novih vajencev

V začetku septembra smo v tovarno pohištva sprejeli sedem vajencev: štiri za učenje mizarske stroke, dva za ključavniciarstvo in enega za elektro stroko.

V tovarni pohištva vsako leto sprejmemo nekaj vajencev, toda največ za stroko industrijskega mizarija. S tem dopoljujemo kvalifikacijsko strukturo delavcev v neposredni proizvodnji.

Letos smo sprejeli največ vajencev mizarske stroke, kar je pogojeno s programom izobraževanja in strokovnim izpopolnjevanjem.

J. Klančar

PRI NOČNI IZMENI

V temni noči, ob uri, ko večina ljudi že spi, sem se odpravil na obisk k nočni izmeni v Tovarni pohištva Cerknica. Kazalci na uri so se bližali polnoči. Napis BREST ki sicer odseva svojo rdečo svetlobo do pročelja tovarne, se že ni več svetil in bilo je zares temno. Na parkirišču je stalo le nekaj avtomobilov. DUR so že zaprlj.

Najprej sem se oglasil pri vratarju Jankoviču na glavnem vhodu. Če pretiravam, je to tudi edini vhod v tovarno. Stane Jankovič je ravnikar prišel v službo, zato je bil še spočit in pripravljen za razgovor. »Nočna služba vratarja je polna skrb, saj se v tako veliki tovarni lahko zgodi vse možno. Skrb, da ne bi bilo požara, skrb, da ob nenadni nevihti ne bi vdrla voda v nekatere zgradbe (posebno sedaj, ko je del stre-

Dolgo je trajalo, da so tudi pri začeli pri tračnih brusilkah delati moški. Enega izmed teh sem našel v tej izmeni. Stane Jakopin dela na BRESTU 13 mesecev, od tega devet pri brusilkah. Pravi, da rabi skoraj tri dni, preden se privadi nočnemu delu. Kar verjel sem mu, saj so nekaj takega pokazale znanstvene raziskave že drugod po svetu. Doma je iz Zavrha, stanuje pa v Cerknici. Pravi, da je z delom zadovoljen, pa tudi osebni dohodki so kar dobr.

Pri Schwabedisnu se je kadilo kot dopoldne. Mlada delavca, ki sta delala ob tem stroju, sem kasneje srečal v kotlovnici, kjer sta pomagala kurjaču premakniti priliko z odpadki iverk.

V novi klejarni sta delali obe stiskalnici. V eni so sušili dolge

nočnih obiskov ima dejal, da so zelo redki. Ve za nekaj obiskov direktorja tovarne, instruktor jih je obiskal dvakrat, drugih pa da ni bilo. Tudi meni se zdi, da so takšni obiski zelo redki.

Rekonstrukcija klejarnje še ni gotova. Manjka nova stiskalnica, pa tudi transport furnirja še ni urejen. V tem so se skrivali zloženi transportni trakovi, ki čakaajo na namestitev.

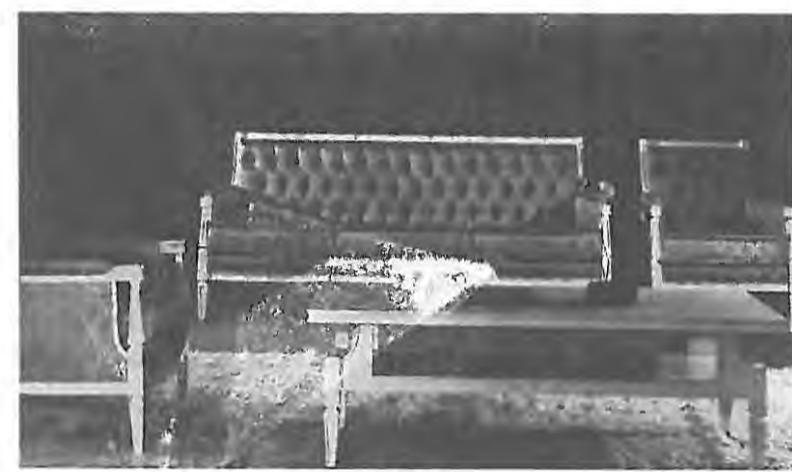
Skozi objekt v gradnji sem odšel v furnirnico. Na poti sem opazil nasip iz žagovine, ki je branil v soboto vodor vode. Tudi voda je bila tu pa tam. Le skozi ozko odprtino mi je uspelo priti v oddelek furnirnice.

V tem oddelku sem našel Marijo Šubic, Marico Bajc, Tilko Cimpermančič in Zofijo Škrlj. Ker je bilo precej hladno, so bile oblečene kot pozimi. Noči so že hladne, pa še v odprttem prostoru morajo delati.

Tudi te delavke so želele, da po rekonstrukciji ne bi bilo več tretje izmene. Delajo v skupinski normi. Števci štejejo metre sestavljenega furnirja. Vsak četrtek delajo v nočni izmeni. Pravijo, da to nekako še gre, vsak tretji teden pa da je le prehudo. Kava, ki si jo skuhamo, jim precej pomaga. Spanja je malo — vse štiri so povrh doma še gospodinje. Pokazale so mi nove stroje za spajanje furnirja, ki pa še niso v pogonu. Zlasti Friz jih moti. Menda bosta moralni dve k enemu stroju. Morda pa bo hitreje delal, morda, saj se še nič ne ve.

Obiskal sem tudi kotlovnico. Pot me je vodila skozi I. strojno. Se v temi je bila lepo videti. Zložaji ob strojih so bili res urejeni. Ena sama stojka je stala na hodnici, zato sem moral med stroji k izhodnim vratom. Hodnice morajo biti proste. Zamislite si hiter pozarni posieg, poti pa bi bile zaprte!

Prebil sem se mimo starega in novega ocevja, ki ga je okrog kotlovnice vse polno. Ura je bila že daleč čez polnoč. Pritisik pare v kotlu je kazal 12 atmosfer. Tone Petrič, izprasan kurjač, pravi, da kuri že dvajset let. »Postaral sem se v kotlovnici Bresta. Enajst let že imam kurjaški izpit. Spominjam se, kako majhne so bile prve lokomobile, sedaj pa grade na njibovem mestu nove parne kotle z velikimi pritisiki.« Čeprav se je pripravil, da bo malicev, ni utegnil. Pritisik pare je upadel. S tovariši iz II. strojne je od nekod pririnil prikelico, polno dolgih odpadkov iverk. Velik naložaj odpadkov je enkrat, dvakrat odnesel v peč. Dolgi kosi so se razsuli vsak zase, kot bi se bali ognja. Z dolgo železno grebijo jih je spravljal v peč. Odprli je še ventilator. Pritisik je spet narastel na 12 atmosfer. In to se ponavljalo noč za nočjo, leto za letom. Peč je nenasitna, potrebe po pari pa so

Sedežna garnitura programa -Y

he razkrit), vse to me spreminja noč za nočjo. Paziti je treba, da v tovarno ne prihajajo nepoklicani. Cela vrsta opravil nas čaka vsako noč,« je dejal Jankovič, potem ko me je dodata izprašal, zakaj bodim okrog ob tako pozni uri.

Ker ravno sedaj mnogo govori o reorganizaciji vratarske službe, je Jankovič nadaljeval: »Mislim, da morajo Liti vratarji Brestovi ljudje. Pri tem ne gre samo za stražarsko službo. Vratar mora poznati ljudi, opravljati vrsto del v sami tovarni, živeti s tovarno. Sicer pa, zakaj bi prekinil z Brestom? Odločil sem se, da ostanem, če bodo vratarji še vnaprej Brestovi, sicer grem v proizvodnjo. Enkrat sem že prekinil delovno razmerje z Brestom, drugič tega ne storim več. Več nadzorstva bi moralno biti. Žal pa ga je vse premalo oziroma ga zadnje čase skoraj ni.«

Ker je bilo temno kot v rogu, me je s svetliko pospremil v tovarno. Še pozdravila sva se in odsel je na svoje mesto, jaz pa po temnem delu montaže do II. strojne, kjer je bilo svetlo kot podnevi. Stroji so ropotali in ropot ni bil skoraj nič manjši kot podnevi, če ne večji. Nobenega vodje nisem videl; vsak delavec je vodja sam sebi. Tudi to je posebnost nočnega dela.

Izza strojnega rezkarja se je prijetno nasmehnil Rafael Dobrin, ki dela v tovarni že trinajst let. Vsak tretji teden dela ponoči. Pravi, da je ponoči učinek dosti manjši. Najtežje je med drugo in četrto uro. Gledje rekonstrukcije pravi: »Mislim, da bo rekonstrukcija omogočila, da bomo več narredili, več zasluzili in manj trpeči. Poglejte samo primer: sicer delam na visokoturnem nadmizinem rezkarju. Tudi materiali imajo veliko vlogo. Ko smo imeli domač lesont, sem napravil 12 lesontnih polnil. Sedaj pa je uvožen, ki je mnogo mehkjejši, zato napravim 40 polnil in še manj svedrov porabim.« Prav sem mu dal. Takih problemov pa je še in še.

Cvetka Brenci dela pri tračni brusilki. Ravno je menjala brusilni trak, zato ni bilo treba posebej ustavljati stroja. »Da bi nikoli več ne bilo nočnega dela,« je rekla. Šest let že dela na tem delovnem mestu. Vsak tretji teden dela ponoči.

vse večje. Boge, kdaj se bodo uresničile sanje o kurjačih in strojnikih v belih plaščih! Petrič ne veruje v take sanje. Pravi, da ima s tem preveč izkušenj.

Že sem misil, da bo konec obiska. Pa glej, sveti se tudi v namenu. Skozi I. strojno sem stopil še tja. Tam sem našel znane in nezname obrazce: Anico Rudolf, Marijo Frlan, Vido Obreza, Maro Peteruel in Angelo Urbas. Že ob vbodu sem opazil, da sem prišel v oddelek, kjer vlada dobra volja. Ali jo povzroča lak? Delavke pravijo, da včasih tudi zapojejo.

Prav nič niso zaspone, pa tudi kave ne kuhajo. Verjetno jih tek stroja, menjava stojki in polic tako priklenejo, da pozabijo na noč. In še pravijo, da jim noč ni prav nič zoprna. To me je zelo presenetilo. Kasneje mi je tudi vratar zatrdiril, da je v nanosu vedno tako. Obljubil sem jim, da bom to prav gotovo zapisal.

Že ena po polnoči je. Obisk je končan. Po slabo razsvetljeni poti sem se ves zaspal vratil domov. Misil sem si, koliko je na svetu takih, ki morajo delati tudi ponos. Brestov obzorník bo o njih še pisal.

D. Trošek

Kako bo z montažo

Znano nam je, da je montaža predzadnjih oddelkov v tehnologiji Tovarne pohištva Cerknica. V montaži se zaključi proizvodni proces. Kaj to pomeni? Vse enote pred montažo pripravljajo polizdelke, mi pa jih sestavimo. Prvsi v proizvodnem nalogu pa potegnemo krajski konec. To prav gotovo ni prav, niti najbolje začne v montaži, pa tudi za celotno tovarno ne. Kaj je narobe?

Najprej bi se dotaknil velikosti serij. Majhne so in se v treh furnirskih izvedbah. Serije pa čeprav ne velike naj bi bile v eni furnirski izvedbi. Tako bi precej pridobili pri produktivnosti. Ker pa ni tako, nam vedno primanjkujejo določeni polizdelki, tako da moramo večkrat menjati sti-

kalnico in celo postrojenje, kar nas stane precej neprodutivnih ur. To znača na mesec samo v montaži 4 do 5 delavcev. Lahko si sami mislite, koliko izgubimo s tem v vsej tovarni. Menim, da je mogoče to urediti. Naj bo 500 kosov Daniel v orehu, druga serija pa v drugačni izvedbi. Tako bi se znebili mnogih glavobolov in prihranili nekaj sto tisočakov. Nujno bi bilo imeti vsaj polovico naloga polizdelkov na zalogi. Tako bi mi mirno pridel z delom in končali v določenih rokih. Te roke pa sedaj nategnemo kar za 10 ali še več dni.

Upajmo, da se bodo z novo rekonstrukcijo proizvodnje naši strokovnjaki bolj zavzeli, da bi odpravili te napake. V. Šubic

Cesta v Loško dolino asfaltirana

Zaključna dela na cesti Bloška polica—Lož

Ker je za cerkniško občino, ki ima cestno omrežje razmeroma slabo razvito, asfaltiranje ceste med Planino in Podgoro zelo pomembno, sem ob zaključku del med Bloško Polico in Podgoro po telefonu zaprosil predsednika Občinske skupščine inž. Franca Zormanja, naj odgovori na nekaj vprašaj.

Vprašanje: Slišali smo, da se dela pri asfaltiranju odsek med Bloško Polico in Podgoro bližajo koncu.

Zanima nas, kdaj bo slavnostna otvoritev tega odseka.

Odgovor: Sedaj asfaltirajo še cesto proti Podgori. Ta dela bodo končana prihodnji teden in tako bo slavnostna otvoritev ceste 30. avgusta na Bloški Polici. Podudarjam, da moramo na otvoritev sedaj asfaltiranega dela ceste gledati s širšega vidika, saj gre praktično za otvoritev celotnega odseka med Planino in Podgoro.

Vprašanje: Kaj za cerkniško občino pomeni asfaltiranje celotnega odseka?

Odgovor: Predvsem precejšnjo gospodarsko korist, saj je promet po tej cesti razmeroma velik. Poleg tega pa je asfalt odpril nočnemu mestu drugim ljudem, predvsem turistom, ki neradi obi-

skujejo kraje, kjer ni asfaltiranih cest. Cerkniško občino pa bo obiskovalcem še bolj približal odcep na avtocesto, ki bo tekla mimo Unca.

Vprašanje: In kakšne so prihodnje perspektive?

Odgovor: Ker so finančni viri do konca leta 1970 izčrpani za naslednje leto predvidevamo le asfaltiranje poti v posameznih naseljih. V tem času bodo v republiškem merilu pripravljali načrte za urejanje poti do leta 1975. Skušali bomo doseči, da bodo med blokovi za asfaltiranje uvrstili odsek med Bloško Polico in Sodražico. Ker bo cesta Ribnica—Sodražica asfaltirana že letos, bi tako pridobili asfaltirano pot do Kočevja. Poleg tega pa bomo skušali doseči, da bi z asfaltiranjem nadaljevali tam, kjer smo končali letos, da bi se povezali z avtomobilsko cesto Zagreb—Reka.

Če bomo v tem uspeli, bo cesta zelo pridobila na pomenu, hkrati pa bi se odprle nove možnosti za razvoj turizma.

Razgovor je bil končan. S predsednikom vred želim, da bi z asfaltiranjem poti v naši občini nadaljevali, vsem voznikom pa srečno vožnjo.

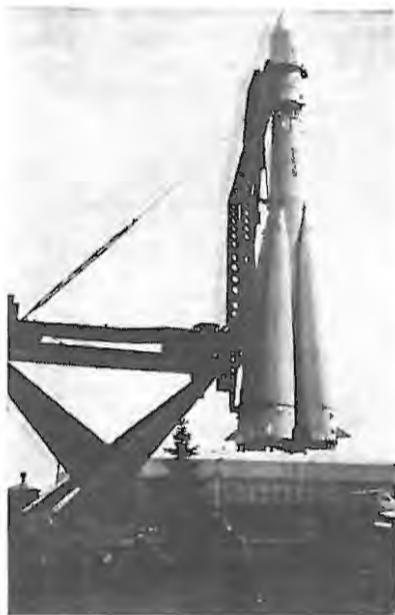
F. Mele

Novi Brestov blok je že pod streho. V njem bo deset dvosobnih in deset trisobnih stanovanj. Graditelj bloka SGP Gradišče zagotavlja, da bo blok vsej decembra kot je določeno z rokom. Do sedaj je vložilo prošnje za stanovanje v bloku triintrideset članov kolektiva, petindvajset pa jih je zaprosilo za sobe v samskem domu ali v hišah SLP.

VTISI Z EKSKURZIJE V MOSKVO

Kakor sem že omenil, smo prenočili v hotelu »Minsk«. Sobe so bile prostorne, s kopalnicami, radijskim sprejemnikom in telefonom. Dobro naspane in spočite nas je po zajtrku točno ob 9. uri čakal avtobus s katerim smo se odpeljali na moskovsko fakulteto protipožarne preventive. Tu nas je s svojimi sodelavci sprejel polkovnik in dekan fakultete Sergej Ignatjevič. Po prisrčnem sprejemu nas je dekan povabil v svojo pisarno, ter nam v lepi ruščini, tako da sem ga večino razumel, začel podajati razvoj in zgodovino gasilstva v Moskvi, o progra-

Sovjetska raketa Vostok na razstavi v Moskvi

mu in delu fakultete, o organizaciji gasilskih enot po podjetjih, mestih in kolhozih.

Pripovedoval nam je o zgodovini Moskve, kako je bila zgrajena iz lesa in kako je doživelja 530 totalnih požarov. Gasilstvo je začelo organizirano delovati pred 1200 leti, nekako v letih sedemsto do sedemstotipetdeset. Ogledali smo si razstavo zgodovinskih in umetniških slik, vse to iz dogodkov protipožarnega udejstvovanja, katerih ima fakulteta nad 2300. Na teh umetniških slikah, ki so stare nekatere do tisočtolet, mnoge med njimi so že ob-

novljene, za nekatere pa ne vedo točne letnice in ne avtorja izdelave, je prikazan začetek in razvoj preventive na podlagi izkušenj, ki so jih ljudje pridobili ob posameznih požarih.

Moskva je bila v davnini na nekaterih predelih brez vode, zato so se odločili, da po določenih četrtih mesta zgradi velike baze, v katerih se je zbirala voda za protipožarne potrebe in s katero so v večini primerov zadušili požar. Tako je še danes ohranjene nekaj teh bazenov, ki niso več potrebni za požarne namene, temveč zgodovinsko pričajo o razvoju gasilstva ter krase okolico, seveda z dodatnimi vodometi, nasi, ograjami in drugim.

Iz umetniških slik je videti obseg in grozote požarov, ki so zajemali cele četrti mesta, dva do trinadstropnih leseni stavb, izgube narodnega premoženja ter herojstvo ljudstva v boju z neprizanesljivim sovražnikom — ognjem.

Fakulteta ima program dela zasnovan v okviru mesta Moskve ter širše okolice. V SZ so poleg moskovske še tri podobne fakultete. Njihov program je v pogledu vzgoje gojenec enak. Fakultete med seboj sodelujejo in tekmujejo. Na področju tehničnih in znanstvenih del pa imajo lastne programe. Zato ima fakulteta sedem kateder, in sicer: katedro za signalizacijo in alarmiranje, katedro za protipožarno preventivo, katedro za ugotavljanje nastanka požara in kemijo, katedro za fiziko in strokovno tehnično usposabljanje gojencev in druge katedre splošnega značaja. Te katedre vodijo profesorji — majorji ali polkovniki, predavatelji so kapetani ali majorji, laboranti in asistenti pa nižji oficirji in podoficirji.

Sprejem gojenca na fakulteto je po opravljenem sprejemnem izpitu, ki obsega fizični in teoretični del. To fakulteto obiskujejo 4 leta, polovico leta se učijo teorijo v učilnicah, polovico leta pa poklicnega dela v protipožarni brigadi. V četrem letniku dobi gojenec na praksi odgovorno vodilno funkcijo, in sicer samostojnega vodja protipožarne brigade ali podobno, po uspeli praksi pa dobi čin oficirja. V drugem in tretjem letniku, odvisno od uspeha pa dobe podoficirske čine.

Za čas študija na fakulteti so oskrbovani v internatu, imajo dolčen čas za vsako delo in učenje, katerega zelo disciplinirano in točno izvršujejo. Ogledali smo si učilnice, telovadnice, laboratorije, posamezna učila, na dvorišču fakultete pa smo videli improvizirane razne objekte, katere uporabljajo pri vajah gašenja požara, reševanje ogroženih ljudi in reševanje drugih predmetov in za vežbe drugih veščin.

Ogledali smo si center za alarmiranje in obveščanje mesta Moskve, to je dvorana opremljena s telefonskimi, telegrafskimi in radijskimi napravami, zemljevidi in drugimi aparaturami, z velikim in detajnimi načrtom mesta. Ta je opremljen s številnimi tastri, ki pokažejo željene področja mesta ter željene podatke, na podlagi katerih dežurna služba odreja in daje navodila protipožarnim brigadam.

Organizacija protipožarne enote je odvisna od velikosti tovarne ali teritorija ter nevarnosti morebitnih požarov, na podlagi tega je tudi določeno število posadke in tehnična opremljenost. Protipožarne brigade imajo organizirane stalne dežurne službe, polovica posadke je v pripravljenosti, polovica pa je prosta. So v stalni zvezzi s centrom za obveščanje in alarmiranje preko telefonskih in radijskih zvez. V večjih podjetjih ali mestnih protipožarnih brigadah, koder so zapošleni poklicni gasilci, so vodje brigad absolventi fakultete. V manjših podjetjih in kolhozih, kjer imajo prostovoljne gasilske enote, pa obvezno vodi tehnični vodja podjetja ali kolhoza.

Te prostovoljne gasilske enote so strokovno in tehnično podrejene najbližji poklicni gasilski brigadi.

Gasilci prostovoljnih gasilskih enot dobijo za svoje delo v prostovoljni gasilski enoti poleg svojega rednega letnega dopusta še šest dni dodatnega dopusta. Zanimala so nas še razna druga vprašanja. Na vprašanje, kaj meni o gašenju s peščenim prahom (to se pri nas uveljavlja), nam je dekan pojasnil, da pri njih s prahom gase le požare v železnih konstrukcijah. Med svojim predavanjem nam je dekan razlagal, koliko truda in sredstev je vloženih, še posebno pa je poudaril, koliko je posvečenih skrbiv in poštovljivosti za popolno in sodobno organizacijo preventive in protipožarne službe. Ob zaključku nam je dekan podelil značke, izdane ob praznovanju petdesetletnice gasilstva v Moskvi. Namreč po oktobrski revoluciji in prevezemu oblasti so leta 1918 postavili nove temelje in novo organizacijo protipožarne službe, od tedaj računajo Sovjeti preobrat tudi v gasilstvu in od tedaj proslavne. Mnoge slike prikazujejo bor-

be z Napoleonovo armado, prodad in umik Napoleonove vojske, ljajo pomembne obletnice. Prisrčno smo se poslovili in odpeljali na stalno razstavo slikarske in kiparske umetnosti. Na razstavi, kjer je razstavljenih nad stosemdeset tisoč eksponatov predstavnikov vseh 115. narodnosti Sovjetske zveze, smo si ogledali najzanimivejše. Umetnine so iz devetega in celo iz sedmega stoletja, nekatere so pa še starejše. Mnoge slike, zlasti iz osemnajstega in devetnajstega stoletja merijo tudi 12 × 6 m. Te slike prikazujejo življenje takratne vladavice, ki se je vračala poražena, neorganizirana, neopremljena in se stradana v snegu preko trupel svojih mrtvih vojakov.

Kot zanimivost naj omenim sliko, ki prikazujejo kako Ivan Grozni mori lastnega sina. Ta slika je odmaknjena, da ni ljudem v doseg do zaščitenega z debelim steklom. Zakaj? Namreč nekoč se je obiskovalec, ki je gledal sliko razjelil in poškodoval to pomembno umetniško delo.

Se nadaljuje

Jože Kovšca

Jezero je in ni usahnilo

Prerokovanja, da se Cerkniško jezero letos ne bo posušilo, se niso uresničila. Proti koncu julija je močna sončna prieka začela nagni nižati jezersko gladino, požiralniki pa so pogolnili še zadnje količine vode.

Kot običajno se je najprej posušila Svinjska jama, zatem pa Vodonos, Rešeto, Retje, Ponikve in Zadnji kraj. Izredno ugoden vodostaj v pomladnih mesecih je omogočil rekordno drst ščuk v vseh povojnih letih. Mladice ščuk so ob presihanju dosegle po-

»divji ribiči«, katerih zgodovinske tradicije pri košarjenju, in lovljenu s saki, mrežami, rokami in ostmi ni mogoče prekiniti kljub ostrim kaznim. Nad tem bodo morali v prihodnje budno paziti organi, ki skrbijo za varstvo družbenega premoženja.

Lahko trdim, da so letos vsi sladokusci, ki ljubijo dobro ribo, po vaseh ob Cerkniškem jezeru prišli na svoj račun.

Vendar s tem, ko je jezero usahnilo, še ni rečeno, da ni več

Ribiči so napravili jez na Cerkniškem jezeru

prečno dolžino 15 cm. Ob dokaj dobrki organizaciji reševanja rib je ribičem uspelo rešiti okrog 40.000 mladic ščuke ter okrog 5000 mladic drugih vrst rib. Ribička družina v Cerknici je prodala drugim ribičkim družinam po Sloveniji 18.000 mladic ščuke ter si tako zagotovila denarna sredstva za popravilo jezov in nabavo opreme za reševanje rib. Pri reševanju so odlovali tudi okrog 2000 kg rib za prodajo na trgu. Te rive so bili predvsem lignji in ščuke, ki so jih prodali kupcem iz Cerknici in okolice po zelo ugodni ceni, saj so bile ščuke le po 8 N din za kilogram, lignji pa po 6 N din za kilogram. Poleg ribičev pa so skrivoma lovili rive ob presihanju tudi

rib. Vse rive, ki jih niso prodali, so vložili v stalne ribnike in potoke, ki se izlivajo v jezero. Ob presihanju pa je mnogo rib našlo zatočišče v izvirih, kjer preživijo sušno obdobje in se ob ponovnem naraščanju vode vrnejo v jezero.

Da je temu res tako, je veren dokaz to, da je rive videti že za jezom v Režetu, ki ga je Ribička družina v Cerknici obnovila in se je v njem že ob prvem deževju nabralo mnogo vode. Z njem pa so se pojavit tudi rive. Če bo jez vzdržal pritisk vode, se bo voda razlila po vsem Rešetu tja do Ušive loke in do mostu pri Goričici. Tedaj pa ne bo več suhih dni ne za rive in ne za ribiče in kopalc.

F. Tavželj

RAZPIS

Delavska univerza Cerknica razpisuje v letu 1969/70 naslednje izobraževalne oblike:

I. Sole

1. Osnovna šola za odrasle I. stopnje (5. in 6. razred) in II. stopnja (7. in 8. razred) v Cerknici in Starem trgu.
2. Šola za poklicne voznike motornih vozil v Cerknici.
3. Ekonomski srednjiški šoli za odrasle I. letnik v Cerknici.
4. Tehnički srednjiški šoli za odrasle — lesna stroka I. letnik.
5. Delovodska šola lesne in kovinske stroke, dvoletna po 6 mesecih.
6. Visoka ekonomski komercialna šola I. stopnje (izredni študij), vpis v sekcijs v Cerknici, ki jo je ustanovila VEKS Maribor.

Pogoji:

Pod 1. Za II. stopnjo končana osnovnošolska obveznost in 6. razred oziroma 7. razred.

Pod 2. Izpit C kategorije.

Pod 3. Končana osnovna šola ali poklicna šola, da je v delovnem razmerju.

Pod 5. Končana poklicna šola lesne oziroma kovinske stroke in ustrezno vodstveno mesto v delovni organizaciji.

Pod 6. Končana srednja šola katerekoli stroke oziroma brez srednje šole s sprejemnim izpitom (po zakonu o visokošolskem študiju).

II. Tečaji

1. Jezikovni tečaji po avdiovizualni metodi — začetni in nadaljevalni:
 - italijanski,
 - nemški,
 - angleški jezik — en semester po 90 ur.

2. Gospodinjsko-kuharski tečaji — 80-urni, povsod tam, kjer bo dovolj prijavljenih.

3. Krojno-šivilski tečaji »Bagat« — 80-urni.

Delavska univerza bo v prihodnji izobraževalni sezoni organizirala še vrsto drugih izobraževalnih oblik, za katere bo zanimanje v delovnih organizacijah, oziroma družbeno-političnih organizacijah in pri posameznikih.

Da bi dosegli zaželene uspehe, vabimo vse delovne organizacije in posameznike k sodelovanju za doseg smotrov na področju izobraževanja odraslih.

Prijave sprejema delavska univerza vsak dan razen ob sobotah.

Delavska univerza Cerknica

Kljub temu, da je bilo letos avgusta zelo vroče so člani pihalnega orkestra redno hodili k vajam in pridno vadili. Če upoštevamo, da je orkester povsem amaterski in da ga se stavljajo godbeniki najrazličnejših poklicev in starosti potem je razumljivo, da je težko redno hoditi na vaje. Kljub tako raznoliki sestavi članov orkestra pa so bile vaje dobro obiskane.

Verjetno bo zanimivo povedati, zakaj godba kljub letnim počitnicam pridno vaditi. Najvažnejši pogoj za normalno delovanje godbe na pihalu so zadovoljiva finančna sredstva, stalni vodja godbe in tako težko pričakovani podmladek. Godba na pihalu je od letosne pomladi pod pokroviteljstvom koordinacijskega odbora sindikatov industrije Brest Cerknica. Le-ta skrbi za redno finančno pomoč ter za redno in normalno delovanje godbe. Že dve leti je stalni strokovni vodja

ozioroma kapelnik cerkniške godbe Alojz Matičič, doma iz Slivce pri Uncu. S svojo družino živi v Postojni in je učitelj glasbe na postojnski glasbeni šoli in šoli Frana Gerbiča v Cerknici. Zelo vzbudljivo za dobro delovanje godbe je, da ima tudi podmladek.

Jesenj 1967. leta smo s propagando in osebnim prizadovanjem zbrali 23 fantov starih od 10 do 15 let. Izmed njih je ostalo deset pridnih in požrtvovalnih fantov in kakor kaže bodo vsi zares dobrati godbeniki. Vendar ni lahko biti dober godbenik, saj je treba imeti poleg talenta še ogromno dobre volje za dolga leta garažega dela. Tudi letos mislimo s podobno akcijo nabratiti fante, ki imajo veselje in zanimanje za takšno dejavnost. Ta dejavnost pa ima, kar je najvažnejše, tudi svojo vzgojno vlogo, saj vzgaja mlade ljudi v duhu sodobnega časa, od česar imajo korist sama godba, starši in posredno vsa družba. Zaradi teh, dokaj ugodnih pogojev za delo, je godba pridno vadila vse leto, poleg tega pa je tudi nastopala. Skupaj z godbo Kovinoplastike iz Loža je je nastopila na proslavi petdesetletnice ustanovitve sindikalne organizacije, ki je bila junija v Starem trgu pri Ložu. Cerkniška in loška godba sta sodelovali tudi ob odkritju spominske plošče generalu Rudolfu Maistru-Vojanovi, ki je bila julija na Uncu. Poleg tega je Cerkniška godba sodelovala tudi na proslavah 1. maja, dneva železničarjev in 60-letnice ustanovitve Gasilskega društva v Žirovnici. Vsi ti nastopi so zahtevali precej priprav, zato je godba redno v pridno vadila vse leto. Na vaje nerедno prihajata le dva godbenika iz Tovarne ivernih plošč. Oba sta zaposlena na takih delovnih mestih, da delo težko pustita.

Konec na 6. strani

Godba na pihalu pridno vadi

država. Zaradi teh, dokaj ugodnih pogojev za delo, je godba pridno vadila vse leto, poleg tega pa je tudi nastopala. Skupaj z godbo Kovinoplastike iz Loža je je nastopila na proslavi petdesetletnice ustanovitve sindikalne organizacije, ki je bila junija v Starem trgu pri Ložu. Cerkniška in loška godba sta sodelovali tudi ob odkritju spominske plošče generalu Rudolfu Maistru-Vojanovi, ki je bila julija na Uncu. Poleg tega je Cerkniška godba sodelovala tudi na proslavah 1. maja, dneva železničarjev in 60-letnice ustanovitve Gasilskega društva v Žirovnici. Vsi ti nastopi so zahtevali precej priprav, zato je godba redno v pridno vadila vse leto. Na vaje neredno prihajata le dva godbenika iz Tovarne ivernih plošč. Oba sta zaposlena na takih delovnih mestih, da delo težko pustita.

Brestov obzornik gostuje

15 let trgovsko - gostinskega podjetja Škocjan

V petnajstih letih je iz skromne prodajalne zraslo trgovsko-gostinsko podjetje Škocjan, ki dosega skoraj 3 milijarde starih dinarjev prometa in ima 146 zaposlenih.

Trgovsko-gostinsko podjetje Škocjan je nastalo v času, ko je naša trgovina komaj opustila tako imenovanu garantirano pre-skrobo, se pravi, administrativno določeno razdeljevanje dobrin. V petnajstih letih je podjetje pre-hodilo naporno pot, na kateri se je bilo treba odrekati marsičemu, pa tudi večjim zaslužkom. Edina pot uspešnega razvoja je bila, podjetje modernizirati in specializirati. Ob tem pa je bilo treba ne-nehno skrbiti za večjo kvaliteto usluga.

Danes vidimo, da se podjetje razen trgovske dejavnosti s 24 sodobnimi prodajalnami, ki so po vsej cerkiški občini, ukvarja tudi z gostinstvom. Sedaj ima 15 gostinskih obratov, ki prispevajo okrog 17% v letnem prometu podjetja. Na Rakeku so odprli pe-karno, modernizirali pa so tudi

oskrbo prebivalstva z mesom.

Podjetje se namerava v prihodnje še bolj posvetiti gostinski dejavnosti. Zato pripravljajo načrte za razširitev hotelskih zmogljivosti v Rakovem Škocjanu, ki naj bi jih realizirali z ustreznim poslovним partnerjem. K programu sodi tudi ureditev Zelških jam, asfaltiranje ceste Unec-Rakov Škocjan in seveda šolanje gostinskih kadrov. V naslednjem šolskem letu bodo štipendirali na gostinskih šolah kar 44 učencev. Že sedaj ima v podjetju blizu 60% zaposlenih gostinskih delavcev končano ustrezno poklicno šolo. Še bolje je v trgovski stroki, kjer je 90% takih kadrov.

Omeniti moramo še, da to podjetje uspešno sodeluje z devetimi sorodnimi organizacijami z ljubljanskega področja zlasti pri skupnih nastopih na tržišču in v združevanju sredstev.

Kolektivu trgovsko-gostinskega podjetja Škocjan čestitamo ob njegovi petnajstletnici in mu želimo uspešno delo v prihodnjem!

F. Sterle

Delo krajevne skupnosti Rakek

Krajevna skupnost Rakek obsega naselja Rakek, Unec, Slivice in Ivanje selo ter sodi med največje krajevne skupnosti v občini.

Kakor vse druge krajevne skupnosti se tudi ona ukvarja s krajevnimi problemi in zahtevami in lahko trdimo, da ima pri tem precej uspeha.

V preteklih letih je bila glavna naloga osušitev oziroma ureditev odtoka vode z Rakovškega polja, ki je bilo po vsakem večjem deževju pod vodo. Uredili so kanale in jih speljali v tako imenovani Blatni dol, ki je naravna ponikva. Pri teh delih, ki se niso povsem končana, sta precej pomagali Kmetijska zadružna Cerknica in Vodna skupnost Ljubljana-Sava iz Ljubljane. Poleg tega osrednjega dela so opravljali še nujna sprotarna dela: vzdrževanje krajevnih poti, javne razsvetljave, ureditev smetišč in ureditev pokopališč na Rakeku, Unecu in Ivanjem selu. Krajevna skupnost je prispevala za obnovo osnovnih šol na Rakeku in Uncu 40.000 dinarjev, poleg tega pa vsako leto finančno podpre, seveda v okviru možnosti, športne in druge družbenе organizacije na svojem področju.

Letos pa je Krajevna skupnost izpeljala akcijo za asfaltiranje Trga padlih borcev in dela Ljubljanske ceste, nad katerima se zgrajajo domačini, turisti in poslovni ljudje, ki prihajajo na Rakek, ali pa se tu ustavljam na poti. Globoke kotanje na cesti, prah in pozimi snežna brozga ovirajo normalni promet skozi Rakek.

Krajevna skupnost si je v program za leto 1969 zastavila nalo-ga, da mora ta problem rešiti. Glavna ovira pa so bila finančna sredstva, ki jih sama krajevna skupnost nima dovolj, saj bo, predvidoma, asfaltiranje ceste od zeleniškega prelaza, celotnega Trga padlih borcev in dela Ljubljanske ceste, s preureditvijo ka-nalizacije, stalo okrog 400.000 dinarjev.

Predstavniki krajevne skupnosti so obiskali vrsto podjetij v naši občini in izven nje (v Čabru, Gerovem, Prezidu, Postojni in Ljubljani) in prosili za finančno pomoč glede na to, da tudi ta podjetja bodisi prometno gravitajo na Rakek, ali pa imajo svoje obrate ali predstavnštva na Rakeku.

S pomočjo delovnih organizacij, z lastno udeležbo in s prispevkom prebivalcev Rakeka, je krajevna skupnost uspeло zbrati toliko sredstev, da bodo lahko v kratkem pričeli z delom. Največji problem, ki tare prebivalce krajevne skupnosti Rakek, je pre-

skrba z vodo, ki, kakor je zna-no, ni zadostna. Obenem pa je tudi nevarnost, da bo zaradi slabe vode nekega dne prišlo do bo-lezenske epidemije. Ta problem je nujno rešitev, zato misli krajevna skupnost skupaj z Občinsko skupščino Cerknica pri-praviti nov referendum za samoprisev občanov, da bi se tako stvar le premaknila z mrtve to-cke.

Krajevna skupnost ima v na-črtu še ureditev mrljške vežice na Rakeku, nujne ureditve je po-treba Cesta heroja Izaska, rešiti je treba tudi problem otroškega varstva. Celotna kanaliza-cija je v slabem stanju, saj po vojni še ni bila niti očiščena, kaj šele popravljena. To so v grobih obrisih potrebe Rakeka, toda tudi Unec in Ivanje selo imata še kup nerešenih problemov in krajevna skupnost namerava v prihodnje posvetiti več pozornosti potrebam teh dveh krajev.

Nalog v prihodnje torej ne bo manjkalo, primanjkovalo pa bo sredstva za urešnjenje vseh na-črtov. V preteklih letih je krajevna skupnost črpala sredstva iz lastnega gozda, toda sedaj je ta vir dohodka usahlj, ker gozda nima več. Glavni vir dohodka je sedaj prispevek občanov in delovnih organizacij za mestno zemljišče. Ce bi vsl, ki se ta prispevek dolžni plačati, to res storili, bi krajevna skupnost zbrala letno okrog 40.000 dinarjev. Ker pa ne-kateri tega prispevka ne plačujejo, se zbore le okoli 20.000 dinarjev — vendar bo krajevna skupnost s posredovanjem Občinske skupščine Cerknica prek Okrajnega tožilstva v Ljubljani izter-jala prispevek tudi od tistih, ki ga še niso plačali.

Ce pogledamo, kaj predstavlja ta znesek v primeri s potrebami, vidimo, da bo treba precej truda in iznajdljivosti, da bi realizirali vsaj del programa.

P. Kovšca

Uspešne akcije krajevne skupnosti Grahovo

Krajevna skupnost Grahovo zama-je 1500 prebivalcev, od tega okrog 1000 volilcev. Šoloobvezni otroci iz naselij Grahovo, Martinjak, Žirovnica, Lipseni, Gorenje Jezeru, Laze, Bločice in Bloška Polica ter z Otoka že od leta 1964 obiskujejo popolno osnovno šolo v Grahovem. Šolski prostori pa so postajali iz leta v leto pretesni, pa tudi niso več ustrezali zahtevam o vzgoji učencev osnovnih šol. V zvezi s tem so občani na predlog organizacije SZDL na

svojih zborih volilcev sklenili po-vsem adaptirati šolsko stavbo, da bi pridobili nove učilnice in ostale prostore in tako omogočili šolski pouk vseh osm razredov v eni šolski izmeni. Gmotna sred-stva za obnovo šole so prispevali občani. Nekateri so pripeljali pesek, les, drugi pa so dali denar. Odločili so se tudi, da se lahko zmanjša sredstva od prodaje lesa s površin bivših agrarnih skupnosti na Gorenjem Jezeru, Martinjakom in delno iz Grahevega iz-koristiti za obnovo šole. Stavba osnovne šole je stara nad sto let in je bila med drugo svetovno vojno močno poškodovana. Po os-voboditvi so jo obnovili, obenem pa so tudi zgradili nova stanova-nja za učiteljstvo v nekdanjem Sokolskem domu.

Obnova je stala 553.000 N din. Občani so se na zborih volilcev odločili, da bodo sredstva, pridobljena od prodaje lesa nekdanjih agrarnih skupnosti, namenili tudi za kanalizacijo okrog šole, postavitev spomenika žrtvam fašizma, delno za kanalizacijo v Martinjaku, popravilo vodovoda na Gorenjem Jezeru in za adaptacijo šolske zgradbe na Gorenjem Jezeru. Vsa ta gradbena dela pa so zahtevala novih 160.000 N din. Vsega tega ne bi bilo mogoče storiti brez poslovnega sodelovanja, ki ga je sklenila Krajevna skupnost in Skupščina občine s Kreditno ban-ko in hranilico v Ljubljani. Ta je na podlagi pologa Krajevne skupnosti 100.000 N din odstopila za dobo 15 let še svoja bančna sredstva v enakem deležu, vraca pa jih sedaj iz proračuna Skupščina občine Cerknica. Program o obnovitvi osnovne šole in zagotovitvi njenega obstanka je Krajevna skupnost v Grahem, če-prav s težavami, uspešno realizirala.

Drugi del programa Krajevne skupnosti v Grahem, je oskrba z vodo iz vodovodov za naselja, ki vodovodov nimajo. Obenem je treba poskrbeti tudi za kanalizacijo, izpopolniti elektrifikacijo, asfaltirati cesti IV. reda, oskrbo-vati pokopališča ipd. Občani v Žerovnici, Lipsenu in na Bločicah so članom Svetu KS naložili nalog, realizirati program o gradnji vodovoda. V ta namen so pri-pevali svoja sredstva v znesku 220.000 N din ali 44% od skupnih stroškov. Za vse tri vodovode pa je treba 500.000 N din. O tem, kje dobiti še 280.000 N din ali 56%, so razpravljali člani Svetu KS. Rešitev ni bila lahka, kajti po-vsod je vprašanje denarja pove-zano s kratkoročnimi ali dolgo-ročnimi bančnimi obveznostmi. Z dobro voljo in vztrajnostjo pa so uredili tudi ta vprašanja, in sicer s poslovnim sodelovanjem Vodne skupnosti Ljubljana — Sava, tovarne BREST Cerknica, Skupščino občine in Komunalno-stanovanjskim podjetjem v Cerknici. Vzemimo samo primer dvaj-setih gospodarjev naselja Bločic. Le-ti so prispevali 66.440 N din svojih sredstev za vodovod, Komunalno-stanovanjsko podjetje Cerknica pa je dodalo ob sodelovanju s KBH še dodatna sredstva 156.953 N din. Gradnja vodovoda v Bločicah se že bliža h kraju in vasica Bločice bo kmalu dobila pitno vodo iz vodovodnih pip. Lan-i pa je bila asfaltirana tudi ce-sa II. reda. Seveda si vodovoda na Bločicah ne moremo misliti brez stalnih stroškov, ker bo treba črpati vodo z električnimi na-pravami. Potrošniki vode so se zavezali, da bodo redno plačevali vodarino, upravljač vodovoda — Komunalno podjetje — pa se je obvezalo, da bo vzdrževalo vodovodne naprave in zagotavljal stalno pitno vodo iz vodovoda. Tako so se dogovorili tudi občani v Žerovnici in Lipsenu, le v Grahem, Martinjakom in Gorenjem Jezeru se občani obotavljajo in se ne morejo odločiti, da bi plačevali porabo vode upravljalcu vseh vodovodov v cerkniški občini, ki je z odlokom Skupščine občine določeno Komunalno-stanovanjsko podjetje Cerknica. Posebno v Martinjaku hočejo obdržati staro vaško samoupravljanje in obdržati takšen vodovod, kot je, pa

čeprav nekatere hiše nimajo vodo. Vodovod v Martinjaku bi lahko pričeli obnavljati že takoj spomladi leta 1970, seveda le ob pogoju, da bodo vaščani sprejeli ureditveni program in se zavezali, da bodo redno plačevali vodarino, kakor jo plačujejo potrošniki vode vodovoda Grahevo — Žerovnica, Lipsenj, v Ložu in Starem trgu, na področju Cerknice in Rakova in kakor jo bodo tudi potrošniki vode v naselju Bločice.

Ureditveni program vodovoda Martinjak predvideva oskrbo z vodo vsem hišam, ki je sedaj nima, potrebnih pa bo, če prištejemo še ureditev kanalizacije, okrog 350.000 N din. Občani v Martinjaku o tem programu raz-pravljajo, odločili pa se še niso. S programom soglašajo le tovarna BREST, delavska menza in tri zasebne gospodinjstva. Naselje Martinjak se povečuje, saj je to leto v gradnji že šesta stanovanjska hiša, pričakovati pa je, da bodo delavci tovarne BREST še vnaprej gradili nove hiše in seveda potrebovali tudi vodo iz vodovoda.

K realizaciji programa Krajevne skupnosti Grahevo v tem letu je Skupščina občine Cerknica prispevala 13.500 N din, tovarna BREST v Martinjaku pa 20.000 N din. V tem letu ne bo mogoče urediti kanalizacije v Grahem in verjetno tudi ne napeljati vodovodno omrežje iz Lipsenja za zaselek Sv. Stefan. Temu pa ni vzrok pomanjkanje denarnih sredstev, pač pa nesoglasje zainteresiranih občanov oziroma korisnikov kanalizacije in vodovodnega omrežja.

J. Šilc

Delo krajevne

skupnosti Cajnarje - Žilce

Kot najmlajšo, sedmo po vrsti v naši občini, so letos ustanovili krajevne skupnosti Cajnarje-Žilce. Le-ta je bila še posebej potrebna, saj bo moral reševati komunalne in druge probleme na obsežnem področju raztresenih vasi in za-selkov.

Svet krajevne skupnosti si je zastavil obsežen dolgoročni program dela, ki naj bi ga postopoma uresničili s sredstvi občinskega proračuna in s prispevkvi pre-bivalstva. Najpomembnejše akcije krajevne skupnosti bodo usmerjene k prenoviti slabega električnega omrežja, k popravilu poti, ureditvi naselij in podobno.

Sedaj opravljajo dela pri obnovitvi zidu pokopališča v Žilcah. S pomočjo občinske skupščine in občanov bodo popolnoma obnovili razpadajoče obzidje. Dela bodo veljala nad 30.000 N din. Začenja pa se tudi delo pri obnovitvi mostu proti vasi Ponikve pri Cajnarjih. Vrednost obeh del bo znašala nad 50.000 N din. Zanimivo je, da so domačini v Žilcah začeli na lastno pobudo popravljati gozdnih kolovoz proti Otavam, tako da bo ta pot za silo prevozna tudi za avtomobile. Pobud in dobre volje je dovolj, premalo pa je sredstev in razumevanja za po-moč tem krajem.

F. Sterle

Pravnik odgovarja

Vprašanje: Ali ima delavec pravico, da nastopi redni letni dopust pri novi delovni organizaciji, če je na primer meseca februarja prišel iz druge, kjer letosnjega dopusta še ni izkoristil?

Odgovor: Vprašanje ni dovolj natančno, vendar boste lahko sami ugotovili, če imate pravico do letnega dopusta. Razlikujemo namreč primere, ko delavec ob prehodu iz ene delovne organizacije v drugo ni bil nepretrgoma zaposlen enajst mesecov, in primere, ko je ta pogoj že izpolnil.

V prvem primeru delavec pri prejšnji delovni organizaciji ni mogel izkoristiti letnega dopusta; to mu mora sedaj omogočiti delovna organizacija, kjer je zapo-slen. Pogoj pa je, da je prišel iz ene v drugo v roku treh dni. Če je bil ta presledek večji, mora teči enajstmeseci rok znova od dne ponovne zaposlitve.

V drugem primeru, ko je delavec že izpolnil pogoj enajstmeseci neprerganega dela pri delovni organizaciji, kjer je bil prej zaposlen, mu mora le-ta omogočiti dopust na svoj račun. Dopustno pa je, da se prizadeti delovni organizaciji drugače do-govorita.

Določbe o tem vsebuje TZDR v 63. členu, UL SFRJ 43/66, 52/66, 26/68 in 20/69. Z. Zubukovec

JANEZ VIPOTNIK V CERKNICI

Te dni se je mudil v Cerknici predsednik republike konferen-cie SZDL Slovenije Janez Vipotnik.

Na občinski konferenci SZDL se je pogovarjal o problematiki gozdarstva in gradnji moderno avtomobilske ceste Šentilj—Nova Gorica in o delu Socialistične zveze. F. Sterle

Godba na pihala pridno vadi

Nadaljevanje s 5. strani

Klub temu pa kolektiv godbe na pihala pričakuje od vodstva Tovarne ivernih plošč več razumevanja, in da bo omogočil redno sodelovanje njenih delavcev-godbenikov. To bo v prid tudi celotnemu sestavu godbe. Za

njen napredok si prizadevamo že dolga leta, v zadnjem času pa smo dosegli tudi vidnejše uspehe. Za te uspehe se lahko zahvalimo predvsem večjemu razumevanju, ki so ga pokazale politične in javne ustanove.

A. Urh

Lani vroči Orient - letos Skandinavija

Malce nenevaden naslov, kaj ne? Naj ga pojasnim. Družba štirih, potovanj in doživetij željnih fantov, se je lani odločila za dolgo, dokaj tvegano pot v orientalske azijske dežele. Tvegana in neznanata pot zato, ker nihče v naših slavnih potovalnih uradih ni znal povedati ničesar o teh deželah, kamor Jugoslovani redko kdaj zaidejo. Orient s svojim, po nekod neznošno vročim podnebjem (45°C v senci), slabo obljudenostjo, širnimi puščavami, nevernim insekti in plazilci, pomanjkanjem rastlinstva in vode, za nas nenevadno prehrano in drugimi nevšečnostmi ni ravno ugodno okolje za potovanje z avtomobilom. Skratka, pot v neznamo. Vendar je želja po novih spoznanjih (Evropa je več ali manj podobna našim deželam) premagala te pomisleke in v začetku julija smo se pogumno odpravili na pot proti vzhodu, ki se je po 24 dneh in 9070 prevoženih kilometrih brez večjih neugodnosti uspešno končala doma, v Cerknici.

Letos smo se po lanski hudi pripeki v Iraku kanili ohladiti v »hladni« Skandinaviji, ki pa ni bila, mimogrede povedano, prav nič hladna. Pri načrtovanju smo sicer prvotno imeli v mislih Španijo, vendar temperaturni Spanci niso pokazali pravega razumevanja za takšne turistične želje Jugoslovov, pa so k naši prošnji za vizum pripisali lakonični »ne«. Ni se nam izpolnila želja videti ognjevite španske plesne in bikoborce v pristni nacionalni izvedbi.

»Nič zato, bomo šli gledat pa na zunaj hladne, sicer pa temperamentne Švedinje,« je modro, ob odobravanju prisotnih ugotovil Frenk.

Torej, odločitev je padla. Priprave so bile hitro pri kraju in na dan šoferjev, 13. julija, smo šli na pot, da bi čez Avstrijo in ZR Nemčijo dosegli Dansko, Švedsko in Norveško. Vračali pa naj bi se spet čez Dansko, ZR Nemčijo, DR Nemčijo, ČSSR in Avstrijo v domovino. Pri povratku so nam račune prekrižali Vzhodni Nemci, ki so nam sicer vladljivo, zato pa nič manj odločno odklonili prehodni vizum, kar nam seveda ni vzbudilo najboljših obetov o tej deželi.

Naj se vrnem na začetek poti. Jesenice so bile še zadnja priložnost, da se pošteno najemo za dinarje, kajti konvertibilni področje za Jugoslovana ni ravno primerno ozemlje za gurmanske eksperimente. V Podkorenju so nas prijazni cariniki, ne da bi naš pregledali, odslovili s pozdravom in že smo se spuščali po severnih stenah Karavank v Avstrijo. Za prehod čez Alpe smo se poslužili novega, pred dvema letoma zgrajenega cestnega predora Felbertauern, ki je najkrajša zveza med Slovenijo in južno Nemčijo. — Za tistega, ki ne ve za ta prehod in bi se ga utegnil poslužiti, navajam nekaj osnovnih podatkov. Smer: Ljubljana—Beljak—Lienz—Felbertauern—Kufstein—München, največja višina: 1650 m, največji vzpon 10% , cena prehoda skozi tunel 130 šilingov, razdalja 407 km, od tega 90 km po štiripasovni avtomobilski cesti Kufstein—München. Cena velja za avto in potnike v njem.

Pred Münchom je začelo v avtu nekaj škrpati. Naslednjega dne so Nemci v Münchenu ugotovili, da je s kardonom našega Opala nekaj narobe in na njihov predlog so vstavili novega, kar nas je veljalo okroglih 130 DM.

Vožnja München—Hamburg (okrog 800 km) po lepi štiripasovni, autobahn, je skrajna zanimiva, toda sčasom postaja enolična, utrujajoča. »Ko bi imeli pri nas take ceste,« smo pomordovali. Še sreča, da se jo da prevoziti s polno hitrostjo. Jugoslovjan ne srečujemo več. Ker se je dan načibal k večeru, smo zavili v bližnji gozdček, ki nas je veselo presestil. Našli smo obsežno rasti-

šče prav debelih borovnic. Ko smo se jih najedli, smo poiskali primeren kraj za šotor, nekaj še povečerjali in zaspali. Drugi dan — Hamburg. Kaj naj rečem o Hamburgu?

Velemesto z lepo lego ob izlivu Labe v Severno morje. Staro hanzeatsko, trgovsko mesto. Lepe okrasne stavbe iz 17. stoletja pričajo o mogočnosti tedanjih hamboških trgovcev. Življenski utrip vedno živahen, poslovni čez dan, zabavni zvečer in ponoči. Čudoviti gotski magistrat s 152 m visokim urnim stolpom. Stalna razstava živobarvnega cvetja, od tropskega do polarnega rastlinja, ki navduši še tako izbirčnega poznalca naše okrasne flore. Posebnost pa je vsekakor nočni Hamburg — razviti Reeperbahn v okrožju St. Pauli z dekleti v izložbah, kabareti, nočnimi klubami, kjer običajen strip-tease ne vleče več, pa si izmišljajo vsemogoče, da privabijo goste. Pred vsakim nočnim klubom stoji vratar, ki te hoče dobesedno na silo zvleči noter, kjer ti seveda ob non-stop programu poštešo olajšajo žep. Na vsakem koraku lahka dekleta — prostitucija je tu legalizirana — posebnost pa je spet »Eros center«, kamor ženske nimajo vstopa. Ves ta pristaniški živžav trajala do zdajnjih jutranjih ur.

Ko sem se sprehajal ob obalah tega pristanišča, ki se kosa z največjimi na svetu, mi je misel nehotne zašla v preteklost. Marsikateri naš človek, ki je šel iskat kruha in sreča v Ameriko, je mogeče iz tega pristanišča poslednji zrl na staro celino. Nekako turobno in žalostno so mi v uše-

sih zazveneli župančičevi stih: »Hamburg, Hamburg...«

Kakšen sloves nam je slivovka ustvarila v svetu, naj izpriča tale pogovor (v prevodu) z nekim preprostim Nemcem. Ko sem ga ustavljal na cesti in pobral, žečeč dobiti neko informacijo, je takoj začutil, da smo tuji.

»Od kod pa ste?« je vprašal.

»Iz Jugoslavije.«

»O, iz Jugoslavije. O njej vem samo to, da ima dobro slivovko.«

»Nič drugega?« poizvedujemo za njegovim geografskim obzorem.

»Ja, ja, Jugoslavija, šlivovic, dobra, ja, zelo dobra, mhm, močna,« se sam s seboj pomenjuje, še vedno ne vedoč, kam naj bi Jugoslavijo pravzaprav vtaknil, ampak pojma Jugoslavija-slivovka zna logično povezati. Ko mu še z izdatnim požirkom pristne slivovke dokažemo poreklo slivovke in nas samih, se mu usta razležejo do ušes od samega zadovoljstva in po ponovnem požirku se prijateljsko razidemo.

Pot proti Danski je lepa, valovita pokrajina za oko prijetna, črnoliste krave na paši nas prepričujejo, da bomo kmalu v eni najbolj razvitih kmetijskih držav na svetu. Mimogrede se ustavimo še v Flensburgu, mestu v skrajnem severnem delu Nemčije, zadnjem zatočišču poslednje vladade Tretjega rajha admirala Dönitzja, Hitlerjevega naslednika. Tu je »nepremagljiva« Nemčija doživel svoj drugi klavarni konec v tem stoletju.

(Nadaljevanje prihodnjih
J. Lavrenčič)

Gradnja skladišča Tovarne pohištva Cerknica

Ogledali smo si muzej v gradu. Glava naše ekskurzije sta bila Janez in Miro, ki sta na parkirnem prostoru zaigrala nekaj poskočnih in od turistov požela obilo poval.

Postalo je že vroče, zato je naš Toni pognal svoj »koleselj« proti Bohinju, da bi se čimprej malce ohladili.

V Bohinju nam je tovariš iz turističnega društva neverjetno hitro pokazal sobe in že smo brzeli do končne postaje — v hotel Pod Vogliom, kjer smo imeli rezervirano prehrano, naši glasbeniki pa napovedan večerni koncert.

Po izdatni večerji in daljšem uglasjevanju instrumentov so Stalaktiti užgali prav poskočno, da se je zavrtelo staro in mlado. Na zadovoljstvo gostov so fantje igrali pozno v noč. In rezultat? Pohvalila jih je upravna hotela in zaprosila, da bi pri njih igrali na Silvestrovo.

Kaj so menili ostali? Še niso videli tako dobrih godcev, ki pijejo samo mleko.

Po nekajurnem spanju smo odširili do slapa Savice, o katerem je Prešeren tako lepo pisal. Vodja poti nam je povedal nekaj zgodovinskih odlomkov. Pa kaj, ko smo ga tako slabo slišali zaradi šumevanja slapa!

Ko smo se vrnili do koče, se je naš Mirkus v nogi nekaj zataknilo, toda v hotelu Pod Vogliom je bil že zdrav.

Po kosilu smo se poslovili in nadaljevali pot skozi Škofjo Loko do bolnišnice Franje. Po daljšem ogledu zgodovinskega kraja, ki nam bo vsem ostal v nepozabnem spominu, smo se odpeljali v Idrijo na večerjo.

Po poti proti domu smo bili že vsi zaspani, le Miro in Mira sta skrbela, da ni manjkalo smeha vse do Cerknice.

Odšli smo vsak na svoj dom z lepimi spomini na dobro organiziran in nepozaben izlet, na katerem smo mnogo videli in se marsičesa naučili.

Š. Bogovčič

Gradnja furnirnice Tovarne pohištva Cerknica

Od Cerknice do Bohinja in nazaj

Megleno in žalostno jutro ni napevodovalo lepega dne. Ker kojinja velja, je skupina mladincev iz Tovarne pohištva Cerknica pogumno stopila v avtobus. Po programu, s katerim je bil nekaj dni pred izletom seznanjen vsak član, je bila pot vsem znana. Nekoliko se je zataknilo, kam z instrumenti Stalaktitov. Zadevo je hitro rešil šofer Toni in predlagal, da se na njih rezervirajo zadnji sedeži.

Prva postaja je bila v Begunjah na Gorenjskem. Gostilna Pri Jozelu je bila še zaprta. Ura še ni bila sedem. Gorenjci so pa znani kot natančni ljudje. Kam sedaj? Po načrtu smo imeli čas do osme ure, ko naj bi se nam odprla vrata Elana za napovedani obisk.

Mahnili smo jo kar na pokopališče talcev in v kratkih besedah obujali spomine na tiste čase, ko je na tistem mestu padlo nešteto žrtev.

Po krajšem okrepčilu pri Joželu smo stopili do vhoda v tovarno športnega orodja Elan. Že ob prvih korakih v proizvodne prostore smo dobili zelo dober vtis. Vse je čisto, lepo urejeno in nas je posebej prijetno presenetilo, da noben delavec ni odvrnil pogleda od svojega dela.

Dva strokovnjaka iz tehničnega oddelka sta se zelo potrudila in nam natančno obrazložila proizvodni potek pri izdelavi smuč. Koliko raznovrstnih zapletenih del je potrebno, da so »dilce« sposobne za smuk! Večina nas je naštela več kot petindvajset delovnih operacij. Kaj ne bi, saj uporabljam les le kot nekakšno dopolnilo! Osnova pa je aluminij in raznovrstna plastika.

Pozorni smo bili tudi na čolne iz plastike, ki jih izdelujejo v tovarni. Postali so že iskan izdelek pri nas in izven naših meja.

Pot nas je nato vodila na Bled.

Na Veliko planino

V Tovarni pohištva Cerknica je že tradicija, da omogočijo članom kolektiva sindikalni izlet. Naši člani to možnost zelo radi izkoristijo, saj ni sobote, da bi ne bil avtobus napolnjen s člani Bresta, ki si želijo spoznati kraje naše ožje domovine. Dne 16. avgusta zjutraj, čeprav je dejevalo, so na Veliko planino krenili delavci iz montaže. Pot, ki smo jo sami izbrali, je bila naslednja: Cerknica—Begunje—Rakitna—Ljubljana—Kamnik—Kamniška Bistrica—Brnik in nazaj. Ze po poti je prenehalo deževati, razlegla se je pesem in smeh. Spotoma smo pobrali sodelavce iz Begunj in Rakitne. Pot nas je vodila naprej od Kamnika proti Veliki planini. Končno smo prispeali pod samo planino.

Ceprav je bila planina zavita v goste oblake, smo imeli svojevršni doživljaj, ki nam bo prav gotovo ostal v lepem spominu. Popeljali smo se z gondolo 1400 m visoko nad previsom, tako visoko, da smo začutili spremembe v ušeh, toda tudi tega je bilo kmalu konec, ko smo zopet začutili pod nogami trda tla. Pred nami se je odprl lep razgled po Kamniku in njegovi okolici. Spustili smo se po obronkih planine in opazovali lepoto gor, planšarskih koč in drugih planinske zanimivosti. Čas, ki je bil določen za povratek s pla-

nine v dolino, je kaj hitro minil. Obiskali smo tudi planinski dom. Nekateri so izgubili nekaj tisočakov, kar pa prav gotovo niso obzalovali. V planinah posebno dobro tekne jedača, kot pijača. Po vrnitvi iz Velike Planine smo šli v Kamniško Bistrico prav k izviru istoimenske rečice. Ta voda je izredno mrzla, ima lepo barvo in je kristalno čista. Kako čudovalo bi bilo, ko bi v Cerknici imeli tako vodo.

Kljub utrujenosti in že malo lačni smo se napotili na Brnik. Zanimalo nas je, kakšen je veliki jekleni ptič. Toda šli smo zaman, samo dva majhna ptiča sta bila. Janez je rekel, da sta za na hrbet, da lahko vzletiš. No, to je povzročilo malo smeha in odpeljali smo se. V gostišču, kjer smo že prej naročili kosilo, smo se najdeni pa tudi pijači ni primanjkovali. Plesali smo, da je bilo kaj!

Kazalec na uri pa se je hitro pomikal naprej. Več zanimivosti smo videli. Videli smo spretnega šoferja, kako zna s svojim konjičkom zadeti zid gostilne, kako pada natakarica s polno naloženim pladnjem... V obeh primerih se nismo smejavili. Prehitro smo moralni na pot proti Rakitni. Par ovinkov in že smo bili v Cerknici. Bilo je prijetno. Pa še drugi.

V. Šubic

Možnost izleta v San Marino

Mnogi si želijo ogledati najmanjšo in najstarejšo evropsko republiko San Marino.

Prav v tem mesecu je izredna priložnost za izlet tja.

Podjetje Globtour s posredovanjem Turističnega društva iz Postojne organizira dnevne izlete z odhodom iz Postojne v naslednjih dneh: 6., 13., 20. in 27. septembra ter 4. oktobra.

Odhod iz Postojne bo z avtobusom do Poreča, vožnja do Riminija pa bo z modernim hidrogliserjem. Do San Marina pa spet z avtobusom. Prav tako bi se vrátili v Postojno.

Izlete organizirajo na individualne potne liste.

Vsi prevozi, prehrana in prenosničar ter drugi stroški organizacije znesajo 250 N din.

Iščemo šahovske talente

Šahovsko društvo Cerknica razpisuje I. odprto prvenstvo Cerknice — nagrađeno tekmovanje v reševanju šahovskih problemov in kombinacij. Diagrame z zastavljennimi nalogami bomo objavljali v Obzorniku do konca tega leta, ko bomo zbrali vse rezultate in razglasili najboljše reševalce. Prvih pet bomo nagradili:

1. nagrada 100 N din
2. nagrada 80 N din
3. nagrada 60 N din
4. nagrada 40 N din
5. nagrada 20 N din

Tistim, ki bi radi sodelovali na tem zanimivem tekmovanju, pa ne poznajo šahovske notacije (zapisovanja potez), dajemo nekaj navodil:

Šahovske figure imajo svojo oznako (simbol), ki je sestavni del zapisovanja pozicije.

guro prestavili na drugo mesto (polje). Zapis **K6 — d7** pomeni, da je kralj s polja e6 stopil na polje d7.

Današnje naloge ne bodo težke in so sestavljene tako, da se jih bo lahko uspešno lotil vsakdo, ki poznava starodavno kraljevsko igro. V naslednjih številkah bomo težavnost nalog stopnjevali. V sorazmerju s težavnostno stopnjo rešitve bodo le-te ovrednotene od 2 do 5 točk za posamezno pravilno rešitev. Tako bo ob koncu tekmovanja seštevek vseh točk pravilnih rešitev vsakega reševalca odločal o vrstnem redu tekmovalcev. Naloge boste lahko reševali neposredno iz diagramov, laže pa boste našli ustrezne rešitve, če boste pozicije prenesli na šahovnico. Vedeti morate še to, da je vedno na potezi (začetni) beli.

sicer bi bilo še več nezadovoljnih.

V zdraviliščih so bili zadovoljni prav vsi, razen dveh, ki pravita, da se nista počutila takole bolehna, da bi se morali okoli njiju sukatki zdravnik.

Izkušnje z rezervacijami letovanj v zadnjih letih kažejo, da nimamo prave poti v organizaciji letnih oddihov. Vsa zadeva je še bolj zamotana, ker ni regresov.

Vsekakor je treba že do konca tega leta izdelati nekakšen sistem, ki nam bo omogočil sklepati pogodbe za letovanje že v mesecu februarju, ko še ni takega navala. Treba pa je seveda natančno vedeti, kje in v katerem času hoče kdo letovati.

Ravno tako je treba najti dočlene obliko varčevanja za letni oddih, ki bi se pričelo že v začetku januarja v naslednjem letu. To sta temeljna pogoja za večje zadovoljstvo, boljši odziv in lažje poslovanje.

Š. Bogovčič

Kulturna dejavnost v Cerknici, vendar ne danes...

Ali veste...

...da člani našega ansambla Stalaktiti na svojih nastopih gašijo žeko z mlekom? Na zadnji prireditvi v Bohinju so ga popili kar osem litrov, na žalost gostov, ki so morali zjutraj srebatati čaj.

...da se je naša pavja družina devetih članov v zelo kratkem času zmanjšala na tri?

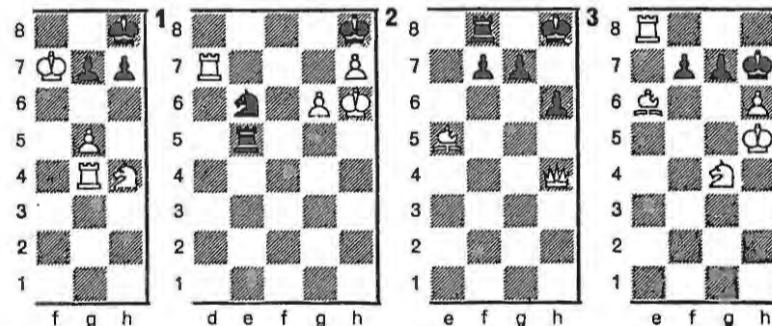
Oskrbenik trdi, da so jih baje pokončali avtomobili, ki drvijo tam mimo.

IN MEMORIAM

Pretresla nas je vest, da je v vodah Cerkniškega jezera 16. avgusta 1969 utonil član našega kolektiva, tovaris Miodrag Radojević, rojen 21. 6. 1924. V našem podjetju je delal nad 5 let, nazadnje v TP Martinjak. Med sodelavci je bil priljubljen in ga bomo ohranili v trajnem spominu.

Beli			Črni
Znak	ime figure:	okrajšava:	Znak
王	Kralj	K	王
后	Doma	D	后
车	Trdnjava	T	车
马	Lavec	L	马
象	Skokoč	S	象
兵	Kmet		兵

Šahovska plošča ima osem vodoravnih vrst (linij), ki potekajo z leve na desno (horizontalne) in osem navpičnih (vertikalnih). Horizontalne so označene od 1 do 8 — od spodaj navzgor, vertikale pa z abecednimi znaki od a do h. Tako je na šahovnici mogoče določiti pozicijo (mesto) vsake figure. Na primer: **K6 — pomeni,**

da je kralj na polju e6 — to je na polju, kjer se vertikalna linija e seká s horizontalno 6. Zapis **c4** pomeni, da je na tem polju kmet, ki je edina figura brez začetnega simbola. Za začetek vpisujemo današnje naloge s celotnimi pozicijami (začetnimi), da bi vam bila notacija odslej razumljiva.

Pri reševanju problemov in kombinacij bo treba poteze, ki pomenijo rešitev naloge, zapisati na prej opisani način. Vsako potezo (belega in črnega) boste zapisali tako, da boste začetni poziciji dodali novo (ki jo hočete povleciti) — to je takrat, ko ste fi-

št. 1 — 2 točki
Beli: Kf7, Tg4, Sh4, g5
Črni: Kh8, g7, h7
mat v 2. potezi

št. 2 — 2 točki
Beli: Kh6, Td7, g6, h7
Črni: Kh8, Te5, Se6
mat v 2. potezi

št. 3 — 2 točki
Beli: Dh4, Le5
Črni: Kh8, Tf8, f7, g7, h6
mat v 2. potezi

št. 4 — 2 točki
Beli: Kh5, Te8, Le6, Sg4, h6
Črni: Kh7, f7, g7
mat v 2. potezi

Rešitve pošljite najkasneje do 12. septembra na naslov: Uredništvo Brestovega obzornika z označbo: »Šahovski problemi in kombinacije«.

I. Štefan

Letos smo letovali

Sezona letošnjih dopustov je pri kraju. Splošna služba je z rezervacijami omogočila, da je enajstih krajih letovalo 71 članov kolektiva in 20 njihovih družinskih članov.

Največ prijav je bilo za Crikvenico in Rovinj.

Na osnovi pravilnika za povrnitev stroškov oddiha zdravstveno šibkejšim članom kolektiva, so bila rezervirana mesta v Dolenjskih in Šmarjeških Toplicah, Dobrni in Rogaški Slatini. Iz posameznih poslovnih enot je letovalo naslednje število članov

kolektiva: Skupne službe 13, TP Cerknica 44, TP Martinjak 8, TLI Stari trg 5 in iz Iverke en član.

Posamezniki so nam o letovanju povedali:

V Rovinju so stanovanja, plaža in hrana zelo dobri, le Turistično društvo bi moral biti pri razpotreditvi privatnih sob.

Tudi v Crikvenici so se zelo dobro počutili. Motil jih je samo nočni hrup avtomobilov. Najbolj so pohvalili Kaštel pri Splitu, grajali pa Volparijo. Vsa sreča, da za ta kraj ni bilo več prijav,

Kam v septembru?

Od enajstega do enaindvajsetega septembra bo v Zagrebu svetovno znani velesejem, na katerem bodo razstavljeni tudi proizvodi našega podjetja.

Priporočamo odhod iz Cerknice v zgodnjih jutranjih urah in vožnjo do Zagreba skozi Ljubljano s postankom v Trebnjem za odmor in zajtrk. Vračali naj bi se iz Zagreba skozi Novo mesto v

Da so raki res draga specialista, nam pove naslednji primer.

V času, ko jezero usiha, skuša staro in mlado kaj ujeti. Podobni misli je bil tudi ljubitelj rakov iz Grahovega. V usihajoči luknji mu je po naporenem lovu nazadnje le uspelo upleniti deset rakov. Toda glej zlomka! Ko je prilezel iz jame z malho v roki, sta ga čakala dva možakarja in mu pod nos pomolila račun št. 647, potrjenega s štampljko Zavoda za ribištvo iz Ljubljane. Na računu je bilo napisano: »Za deset rakov 100 novih dinarjev.«

Rakova pečenka torej le ni čisto poceni.

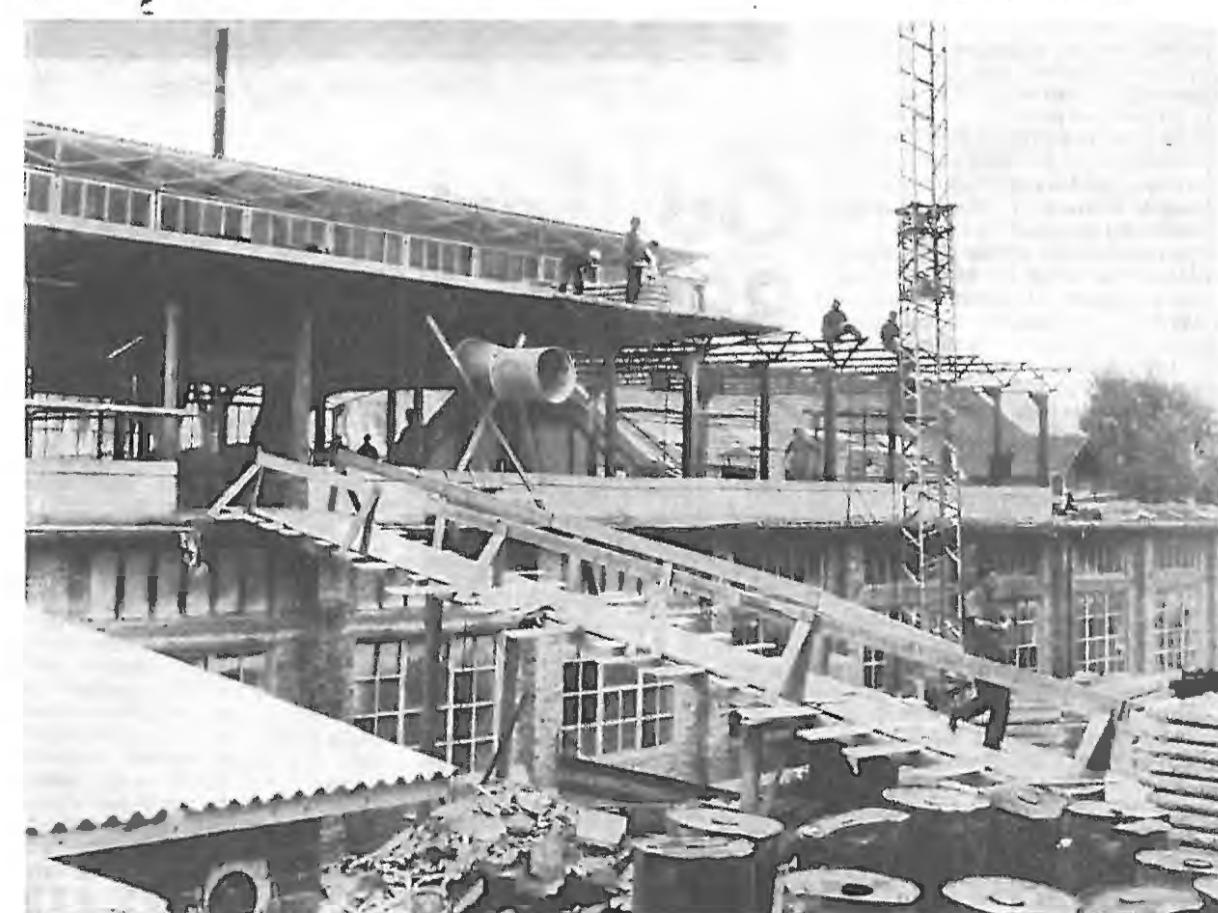
Š. Bogovčič

Rakarji pozor!

Da so raki res draga specialista, nam pove naslednji primer. V času, ko jezero usiha, skuša staro in mlado kaj ujeti. Podobni misli je bil tudi ljubitelj rakov iz Grahovega. V usihajoči luknji mu je po naporenem lovu nazadnje le uspelo upleniti deset rakov. Toda glej zlomka! Ko je prilezel iz jame z malho v roki, sta ga čakala dva možakarja in mu pod nos pomolila račun št. 647, potrjenega s štampljko Zavoda za ribištvo iz Ljubljane. Na računu je bilo napisano: »Za deset rakov 100 novih dinarjev.«

Rakova pečenka torej le ni čisto poceni.

Š. Bogovčič

Novo ostrešje Tovarne pohištva Martinjak